Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

Цей документ слугує виключно інструментом документації та укладачі не несуть жодної відповідальності за його зміст

►**B**

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 882/2004 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 29 квітня 2004 року

про офіційні заходи контролю, які застосовуються для забезпечення підтвердження відповідності з кормовим та харчовим законодавством, правилами здоров'я та захисту тварин

(ОВ L 191, 28.5.2004, С. 1)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	Сторінка	Дата
►**M1** Регламент Комісії (ЄС) № 776/2006 від 23 травня 2006 року	L 136	3	24.5.2006
►**M2** Регламент Ради (ЄС) № 1791/2006 від 20 листопада 2006 року	L 363	1	20.12.2006
►**M3** Регламент Комісії (ЄС) № 180/2008 від 28 лютого 2008 року	L 56	4	29.02.2008
►**M4** Регламент Ради (ЄС) № 301/2008 від 17 березня 2008 року	L 97	85	09.04.2008
►**M5** Регламент Комісії (ЄС) № 737/2008 від 28 липня 2008 року	L 201	29	30.07.2008
►**M6** Регламент Комісії (ЄС) № 1029/2008 від 20 жовтня 2008 року	L 278	6	21.10.2008

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 882/2004 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 29 квітня 2004 року

про офіційні заходи контролю, які застосовуються для забезпечення підтвердження відповідності з кормовим та харчовим законодавством, правилами здоров'я та захисту тварин

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, та, зокрема, його статті 37, 95 та пункт (b) частини 4 статті 152,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціально комітету ([1]),

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ([2]),

Діючи згідно з порядком, встановленим у статті 251 Договору ([3]),

Оскільки:

(1) Кормові та харчові продукти повинні бути безпечними та корисними. Законодавство Співтовариства містить набір правил для забезпечення досягнення цієї мети. Ці правила поширюються на виробництво та продаж на ринку кормів та продуктів харчування.

(2) Головні правила стосовно законодавства у сфері кормових та харчових продуктів встановлені у Регламенті (ЄС) № 178/2002 Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2002 року про встановлення загальних принципів та вимог законодавства у сфері харчових продуктів, заснування Європейського Управління з контролю якості продуктів харчування, та встановлення процедури у питаннях безпеки продуктів харчування ([4]).

(3) Додатково до цих головних правил, більш специфічне законодавство у сфері кормових та харчових продуктів поширюється на різні сфери, такі як харчування тварин, включаючи лікарський корми, кормову та харчову гігієну, зоонози, тваринні субпродукти, залишки та забруднюючі речовини, контроль та винищення тваринних захворювань, які впливають на здоров'я суспільства, маркування кормів та харчових продуктів, пестициди, кормові та харчові добавки, вітаміни, мінеральні солі, мікроелементи та інші добавки, матеріали, що перебувають в контакті з продуктами харчування, якість та вимоги до складу, питну воду, іонізацію, новітні продукти харчування та генетично модифіковані організми (ГМО).

(4) Законодавство Співтовариства в сфері кормових та харчових продуктів ґрунтується на принципі, що суб'єкти господарювання, що діють в сфері кормових та харчових продуктів, на всіх етапах виробництва, переробки та розподілу в межах підприємств під їх контролем, несуть відповідальність за забезпечення того, що кормові та харчові продукти відповідають вимогам законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, які стосуються їх видів діяльності.

(5) Здоров'я та захист тварин є важливими факторами, які сприяють якості та безпеці продуктів харчування,

([1]) ОВ С 234, 30.9.2003 року, С. 25.
([2]) ОВ С 23, 27.1.2004 року, С. 14.
([3]) Висновок Європейського Парламенту від 9 березня 2004 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) та Рішення Ради від 26 квітня 2004 року.
([4]) ОВ L 31, 1.2.2002 року, С. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 1642/2003 (ОВ L 245, 29.9.2003 року, С. 4).

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

запобіганню розповсюдженню тваринних захворювань та гуманному поводженню з тваринами. Правила, що охоплюють ці питання, встановлені у кількох актах. Ці акти встановлюють зобов‘язання фізичних та юридичних осіб стосовно здоров’я та захисту тварин, а також обов‘язки компетентних органів.

(6) Держави-члени повинні забезпечувати виконання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, правила здоров’я та захисту тварин та контролювати та підтверджувати дотримання суб’єктами господарювання відповідних вимог на всіх етапах виробництва, переробки та розподілу. З тією метою повинні бути організовані офіційні заходи контролю.

(7) Таким чином, доцільним є встановлення на рівні Співтовариства гармонізованої структури загальних правил для організації таких заходів контролю. Доцільно оцінити в світлі досвіду чи належним чином функціонує загальна структура, зокрема, в сфері здоров’я та захисту тварин. Таким чином, для Комісії доцільно надати звіт разом з будь-якою необхідною пропозицією.

(8) Як правило, ця структура Співтовариства не має включати офіційні заходи контролю відносно організмів, шкідливих для рослин та рослинних продуктів, оскільки такі заходи контролю вже достатньо повно встановлені в Директиві Ради 2000/29/ЄС від 8 травня 2000 року про захисні заходи проти введення у Співтоваристві організмів, шкідливих для рослин, або рослинних продуктів та проти їх розповсюдження в межах Співтовариства ([1]). Певні аспекти цього Регламенту мають, однак, також застосовуватися до сектору життєздатності рослин, та, зокрема, ті що стосуються встановлення багаторічних національних планів контролю та перевірок Співтовариства в межах держав-членів та у третіх країнах. Отже, доцільно відповідно внести зміни до Директиви 2000/29/ЄС.

(9) Регламенти Ради (ЄЕС) № 2092/91 від 24 червня 1991 року про органічне виробництво сільськогосподарських продуктів та позначення на сільськогосподарських та харчових продуктах про це ([2]), (ЄЕС) № 2081/92 від 14 липня 1992 року про захист географічних указівок та позначення походження для сільськогосподарських продуктів та харчових продуктів[3], та (ЄЕС) № 2082/92 від 14 липня 1992 року про сертифікати спеціального характеру для сільськогосподарських продуктів та харчових продуктів ([4]) містять особливі заходи для підтвердження відповідності вимогам, які містяться в них. Вимоги цього Регламенту повинні бути достатньо гнучкими, щоб врахувати специфіку цих сфер.

(10) Для підтвердження відповідності правилам загальної організації ринків сільськогосподарських продуктів (сільськогосподарські культури, вино, оливкова олія, фрукти та овочі, хміль, молоко та молочні продукти, яловичина та телятина, м’ясо овець та кіз та мед) вже існує добре заснована та особлива система контролю. Таким чином, цей Регламент не має застосовуватися до цих сфер, тим більше, що оскільки цілі цього Регламенту відрізняються від цілей, яких переслідують механізми контролю для загальної організації ринків сільськогосподарських продуктів.

(11) Компетентні органи для виконання офіційних заходів контролю мають задовольняти низці робочих критеріїв таким чином, щоб забезпечити їх неупередженість та ефективність. Вони повинні мати достатню кількість належним чином кваліфікованого та досвідченого персоналу та мати відповідне обладнання та устаткування для належного чином виконання своїх обов‘язків.

([1]) ОВ L 169, 10.7.2000 року, С. 1. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 2004/31/ЄС (ОВ L 85, 23.3.2004 року, С. 18).
([2]) ОВ L 198, 22.7.1991 року. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 392/2004 (ОВ L 65, 3.3.2004 року, С. 1).
([3]) ОВ L 208, 24.7.1992 року, С. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003 року, С. 1).
([4]) ОВ L 208, 24.7.1992 року, С. 9. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 806/2003.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(12) Офіційні заходи контролю повинні здійснюватися з використанням відповідних технологій, розроблених з цією метою, включаючи стандартні наглядові перевірки та більш посилені заходи контролю, такі як інспектування, підтвердження, аудити, відбір проб та випробування зразків. Правильна імплементація таких технологій вимагає відповідного навчання персоналу, який виконує офіційні заходи контролю. Також вимагається навчання з метою забезпечення прийняття рішень компетентними органами однаковим способом, зокрема, стосовно імплементації принципів Аналізу небезпек та критичних контрольних точок (HACCP).

(13) Частота офіційних заходів контролю повинна бути регулярною та пропорційною ризику, враховуючи результати перевірок, виконаних суб'єктами господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів відповідно до контролю, який ґрунтується на програмах контролю HACCP або Програмах забезпечення якості, якщо такі програми призначені для задовольняння вимог законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, правил здоров'я та захисту тварин. Спеціальні заходи контролю повинні вживатися у випадку підозри недотримання. Крім того, спеціальні заходи контролю можуть бути вжиті в будь-який час, навіть якщо не існує підозри в недотриманні.

(14) Офіційні заходи контролю повинні відбуватись на основі документованих процедур, таким чином, щоб забезпечити, що ці заходи контролю вживаються єдиноподібно та постійно мають високу якість.

(15) Компетентні органи мають забезпечити, що, якщо до вжиття офіційних заходів контролю залучено різні контролюючі органи, існують та ефективно запроваджуються відповідні координаційні процедури.

(16) Компетентні органи також мають забезпечити, що, якщо повноваження вживати офіційні заходи контролю було делеговано з центрального рівня на регіональний або місцевий рівень, то існує дійове та ефективне координування між центральним рівнем та регіональним або місцевим рівнем.

(17) Лабораторії, залучені до аналізу офіційних зразків, мають працювати згідно з ухваленими на міжнародному рівні процедурами, або стандартами функціонування, які ґрунтуються на критеріях, та використовують методи аналізу, які були, наскільки це можливо, схвалені. Такі лабораторії повинні, зокрема, мати устаткування, яке дає змогу правильно визначити стандарти, такі як максимальні рівні залишків, встановлені законодавством Співтовариства.

(18) Призначення метрологічних лабораторій Співтовариства та національних метрологічних лабораторій повинно сприяти високій якості та єдиноподібності аналітичних результатів. Ця мета може бути досягнута такими видами діяльності, як застосування схвалених аналітичних методів, забезпечуючи наявність стандартних зразків, організацію порівняльного випробування та навчання лабораторного персоналу.

(19) Діяльність метрологічних лабораторій має поширюватись на всі аспекти законодавства в сфері кормових та харчових продуктів та здоров'я тварин, зокрема, на ті аспекти, в яких існує необхідність точних аналітичних та діагностичних результатів.

(20) Для багатьох видів діяльності, пов'язаних з офіційними заходами контролю, Європейський комітет стандартизації (CEN) розробив Європейські Стандарти (EN Стандарти), що відповідають цілям цього Регламенту. Такі EN Стандарти стосуються, зокрема, функціонування та оцінки випробувальних лабораторій та функціонування та акредитації контролюючих органів. Також Міжнародною організацією стандартизації (ISO) та Міжнародною спілкою прикладної та теоретичної хімії (IUPAC) було складено міжнародні стандарти. Такі стандарти могли б, в окремих цілком визначених випадках, бути прийнятними для потреб цього Регламенту, враховуючи, що у законодавстві в сфері кормових та харчових продуктів встановлено критерії функціонування з метою забезпечення гнучкості та економічної ефективності.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(21) Необхідно розробити положення щодо делегування повноважень на здійснення особливих завдання з контролю від компетентного органу до контролюючого органу, а також щодо умов, відповідно до яких таке делегування може відбутись.

(22) Повинні бути наявними відповідні процедури для співробітництва компетентних органів у державах-членах та між ними, зокрема, якщо офіційні заходи контролю виявляють, що кормові та харчові проблеми виходять за межі однієї держави-члена. З метою спрощення такого співробітництва, держави-члени повинні призначити один або більше органів зв'язку, роллю яких є координація передання та приймання запитів про допомогу.

(23) Згідно з статтею 50 Регламенту (ЄС) № 178/2002, держави-члени інформують Комісію, за наявності інформації відносно існування серйозного прямого або непрямого ризику для здоров'я людей, спричиненого кормовими або харчовими продуктами.

(24) Важливим є створення однакових процедур контролю кормових та харчових продуктів з третіх країн, представлених на території Співтовариства, враховуючи, що гармонізовані процедури імпорту вже були встановлені для продуктів харчування тваринного походження на основі Директиви Ради 97/78/ЄС ([1]), та для живих тварин на основі Директиви Ради 91/496/ЄЕС ([2]).

Ці існуючі процедури функціонують належним чином та повинні бути збережені.

(25) Перевірки кормових та харчових продуктів з третіх країн, згадані у Директиві 97/78/ЄС, обмежені ветеринарними аспектами. Необхідно доповнити такі перевірки офіційними заходами контролю з аспектів, на які не поширюються ветеринарні перевірки, тобто такі, як перевірки добавок, маркування, простежуваність, опромінення харчових продуктів та матеріалів, які контактують з харчовими продуктами.

(26) Законодавство Співтовариства також передбачає процедури контролю імпортованих кормових продуктів на основі Директиви Ради 95/53/ЄС від 25 жовтня 1995 року, що закріплює принципи, які керують організацією офіційних перевірок у сфері харчування тварин ([3]). Ця Директива містить принципи та процедури, які повинні застосовуватися державами-членами при випуску імпортованих кормів у вільний обіг.

(27) Доцільним є встановлення правил Співтовариства з метою забезпечення представлення для проведення офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів з третіх країн до їх випуску у вільний обіг у Співтоваристві. Особлива увага повинна бути приділена заходам контролю кормових та харчових продуктів при імпорті, щодо яких може існувати підвищений ризик забруднення.

(28) Також повинні бути вжиті заходи для організації офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів, які представляються на територію Співтовариства відповідно до митних процедур, інших, аніж вільний обіг, та, зокрема, представлених відповідно до митних процедур, згаданих у пунктах з (b) до (f) частини 16 статті 4 Регламенту Ради (ЄЕС) № 2913/92 від 12 жовтня 1992 року про встановлення Митного кодексу Співтовариства ([4]), а також їх ввезення до вільних зон або вільних складів. Це включає представлення

([1]) Директива Ради 97/78/ЄС від 18 грудня 1997 року, що встановлює принципи, які керують організацією ветеринарних перевірок товарів, що ввозяться до Співтовариства з третіх країн (ОВ L 24, 30.1.1998 року, С. 9).

([2]) Директива Ради 91/496/ЄЕС від 15 липня 1991 року, що встановлює принципи, які керують організацією ветеринарних перевірок тварин, що ввозяться до Співтовариства з третьої країни (ОВ L 268, 24.9.1991 року, С. 56). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 96/43/ЄС (ОВ L 162, 1.7.1996 року, С. 1).

([3]) ОВ L 265, 8.11.1995 року, С. 17. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту та Ради 2001/46/ЄС (ОВ L 234, 1.9.2001 року, С. 55).

([4]) ОВ L 302, 19.10.1992 року, С. 1. Регламент із останніми змінами, внесеними Регламентом Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 2700/2000 (ОВ L 311, 12.12.2000 року, С. 17).

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

кормових та харчових продуктів з третіх країн пасажирами міжнародних транспортних засобів та через посилки, надіслані поштою.

(29) Для цілей офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів, необхідним є визначення території Співтовариства, у якій застосовуються правила, з метою забезпечення представлення кормових та харчових продуктів, які розміщуються на такій території, для проведення заходів контролю, встановлених цим Регламентом. Ця територія необов'язково є такою, яка передбачена статтею 299 Договору, або яка визначена у статті 3 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92.

(30) З метою забезпечення більш ефективної організації офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів з третіх країн, та з метою спрощення торговельних потоків, може бути необхідним визначити окремі пункти пропуску кормових та харчових продуктів з третіх країн на територію Співтовариства. Таким же чином, може бути необхідно вимагати подання попереднього повідомлення про прибуття товарів на територію Співтовариства. Повинно бути забезпечено, що кожен визначений пункт пропуску має доступ до відповідного обладнання для виконання заходів контролю в межах обґрунтованого терміну.

(31) При встановленні правил про офіційні заходи контролю кормових та харчових продуктів з третіх країн, повинно бути забезпечено, що компетентні органи та митні служби працюють разом, враховуючи факт, що правила для такої роботи вже встановлено у Регламенті Ради (ЄЕС) № 339/93 від 8 грудня 1993 року про перевірки дотримання правил безпеки продуктів у випадку продуктів, імпортованих з третіх країн ([1]).

(32) Повинні бути доступні достатні фінансові ресурси для організації офіційних заходів контролю. Отже, компетентні органи держав-членів повинні бути здатними стягувати збори або платежі для покриття витрат, понесені в ході офіційних заходів контролю. У процесі, компетентні органи держав-членів отримують право для встановлення зборів або платежів як суми за фіксованою ставкою на основі понесених витрат та з врахуванням особливої ситуації організації. Якщо збори накладаються на суб'єктів господарювання, повинні застосовуватися загальні правила. Таким чином, доцільним є встановлення критеріїв щодо встановлення рівня зборів за перевірки. Стосовно зборів, що стягуються при контролі за імпортом, доцільним є пряме встановлення ставок для основних імпортних товарів з метою забезпечення їх однакового застосування та уникнення порушень у торгівлі.

(33) Законодавство Співтовариства в сфері кормового та харчового законодавства передбачає реєстрацію або схвалення компетентним органом певних видів бізнесу у сфері кормових та харчових продуктів. Це, зокрема, встановлено у Регламенті Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 852/2004 від 29 квітня 2004 року про гігієну продуктів харчування ([2]), Регламенті Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 853/2004 від 29 квітня 2004 року про встановлення особливих правил гігієни щодо продуктів харчування тваринного походження ([3]), Директиві Ради 95/69/ЄС від 22 грудня 1995 року про встановлення умов та заходів щодо затвердження та реєстрації певних закладів та посередників, які працюють у секторі тваринних кормів ([4]) та майбутнього Регламенту про гігієну кормів.

Повинні бути встановлені процедури з метою забезпечення проведення реєстрації та затвердження видів бізнесу у сфері кормових та харчових продуктів ефективним та прозорим способом.

(34) З метою наявності глобального та однакового підходу до офіційних заходів контролю, держави-члени повинні встановити та імплементувати

([1]) ОВ L 40, 17.2.1993 року, С. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 806/2003.
([2]) ОВ L 139, 30.4.2004 року, С. 55.
([3]) ОВ L 139, 30.4.2004 року, С. 55.
([4]) ОВ L 332, 30.12.1995 року, С. 15. Директива з останніми, внесеними змінами Регламентом (ЄС) № 806/2003.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

багаторічні національні плани контролю згідно з загальними керівними принципами, складеними на рівні Співтовариства. Такі керівні принципи мають сприяти взаємопов'язаним національним стратегіям, та ідентифікувати пріоритети на основі ризиків та більш ефективних процедур контролю. Стратегія Співтовариства повинна вживати усебічний, інтегрований підхід до функціонування заходів контролю. Приймаючи до уваги необов'язковий характер певних технічних керівних принципів, які повинні бути встановлені, доцільним є їх встановлення за допомогою процедури консультативного Комітету.

(35) Багаторічні національні плани контролю мають поширюватися на законодавство в сфері кормових та харчових продуктів та законодавство про здоров'я та захист тварин.

(36) Багаторічні національні плани контролю мають встановлювати тверду основу інспекційним послугам Комісії для здійснення заходів контролю у державах-членах. Плани контролю мають уможливлювати підтвердження інспекційними послугами Комісії дотримання організації офіційних заходів контролю у державах-членах згідно з критеріями, встановленими у цьому Регламенті. За доцільності, та, зокрема, якщо аудит держав-членів по відношенню до багаторічних національних планів виявляє слабкості або нездатність, повинні бути проведені докладні інспектування та аудити.

(37) Держави-члени повинні бути зобов'язані представити Комісії річний звіт з інформацією про імплементацію багаторічних національних планів контролю. Цей звіт повинен надавати результати офіційних заходів контролю та аудитів, виконаних протягом попереднього року та, за необхідності, містити оновлення первісного плану контролю у відповідь на ці результати.

(38) Заходи контролю Співтовариства у державах-членах повинні дозволяти контролюючим службам Комісії підтвердити однакову та правильну імплементацію законодавства у сфері кормових та харчових продуктів та законодавства про здоров'я та захист тварин по всьому Співтовариству.

(39) Заходи контролю Співтовариства у третіх країнах вимагаються з метою підтвердження відповідності або еквівалентності законодавства Співтовариства у сфері кормових та харчових продуктів, а також із законодавством про здоров'я та, за доцільності, захисту тварин. Треті країни також можуть бути зобов'язані надати інформацію про їх системи контролю. Ця інформація, яка повинна бути заснована на основі керівних принципів Співтовариства, повинна формувати основу для наступних заходів контролю Комісії, які повинні бути виконані у міждисциплінарній структурі, яка поширюється на основні сектори, в яких відбувається експорт до Співтовариства. Цей розвиток має дозволяти спрощення чинної системи, покращення ефективного співробітництва в ході контролю, та, таким чином, спростити зовнішньоторгові потоки.

(40) З метою забезпечення відповідності або еквівалентності імпортованих продуктів законодавству Співтовариства у сфері кормових та харчових продуктів, необхідним є встановлення процедур, які дозволяють відповідним чином визначення умов імпорту та сертифікаційних вимог.

(41) Порушення законодавства в сфері кормових та харчових продуктів та правил здоров'я та захисту тварин можуть становити загрозу здоров'ю людини та захисту тварин. Таким чином, такі порушення повинні бути предметом ефективних, стримуючих та пропорційних заходів на національному рівні по всьому Співтовариству.

(42) Такі заходи повинні включати адміністративні дії компетентних органів у державах-членах, які повинні мати встановлені для такої цілі процедури. Перевагою таких процедур є те, що дії можуть бути виконані швидко з метою виправлення ситуації.

(43) Суб'єкти господарювання повинні мати право оскаржити рішення, прийняті компетентним органом внаслідок офіційних заходів контролю, та бути проінформовані про це право.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(44) Доцільним є врахування особливих потреб країн, що розвиваються, та, зокрема, менш розвинутих країн, та запровадити заходи з цією метою. Комісія повинна зобов'язатись підтримувати країни, що розвиваються, стосовно безпеки кормових та харчових продуктів, яка є важливим елементом здоров'я людини та розвитку торгівлі. Така підтримка має бути організована у контексті політики Співтовариства щодо співпраці з метою розвитку.

(45) Правила, які містяться у цьому Регламенті, підкреслюють інтегрований та горизонтальний підхід, необхідний для імплементації взаємопов'язаної політики контролю за безпекою кормових та харчових продуктів, здоров'я та захисту тварин. Однак, повинна існувати можливість розвивати спеціальні правила контролю, якщо вимагається, наприклад, стосовно встановлення максимальних рівнів залишків для певних забруднюючих речовин на рівні Співтовариства. Таким же чином, повинні бути збережені більш спеціальні правила, що існують в сфері заходів контролю за кормовими та харчовими продуктами та здоров'я та захисту тварин.

Це включає, зокрема, такі акти: Директива 96/22/ЄС від 29 квітня 1996 року стосовно заборони використання у([1]), Директива 96/23/ЄС ([2]), Регламент (ЄС) № 854/2004 ([3]), Регламент (ЄС) № 999/2001 ([4]), Регламент (ЄС) № 2160/2003 ([5]), Директива 86/362/ЄЕС ([6]), Директива 90/642/ЄЕС ([7]) та імплементаційні правила, які з них випливають, Директива 92/1/ЄЕС ([8]), Директива 92/2/ЄЕС ([9]), та акти про про контроль за тваринними хворобами, таких як ящур, чума свиней і так далі, а також вимоги до офіційних заходів контролю за захистом тварин.

(46) Цей Регламент поширюється на сфери, на які вже поширюються певні актах, чинні на сьогодні. Отже, доцільним є скасування,

---

([1]) розведенні великої рогатої худоби певних речовин, які мають гормональну або тиростатичну дію та містить бета-агоністи (ОВ L 125, 23.5.1996 року, С. 3). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 2003/74/ЄС Європейського Парламенту та Ради (ОВ L 262, 14.10.2003 року, С. 17).

([2]) Директива Ради 96/23/ЄС від 29 квітня 1996 року про заходи з моніторингу певних речовин та їх залишків у живих тваринах та продуктах тваринного походження (ОВ L 125, 23.5.1996 року, С. 10). Директива з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 806/2003.

([3]) Регламент (ЄС) № 854/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року про встановлення спеціальних положень для організації офіційних перевірок товарів тваринного походження призначених для споживання людьми (ОВ L 139, 30.4.2004 року, С. 206).

([4]) Регламент Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 999/2001 від 22 травня 2001 року, що встановлює правила для запобігання, контролю та знищення певних інфекційних спонгіозних енцифалопатій (ОВ L 147, 31.5.2001 року, С. 1). Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 2245/2003 (ОВ L 333, 20.12.2003 року, С. 28).

([5]) Регламент Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 2160/2003 від 17 листопада 2003 року про контроль сальмонели та інших харчових зоонозних речовин (ОВ L 325, 12.12.2003 року, С. l).

([6]) Директива Ради 86/362/ЄЕС від 24 липня 1986 року про закріплення максимальних рівнів для залишків пестицидів у та на зерні (ОВ L 221, 7.8.1986 року, С. 37). Директива із останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 2004/2/ЄС (ОВ L 14, 21,01.2004 року, С. 10).

([7]) Директива Ради 90/642/ЄЕС від 27 листопада 1990 року про закріплення максимальних рівнів для залишків пестицидів у та на певних продуктах рослинного походження, включаючи фрукти та овочі (ОВ L 350, 14.12.1990 року, С. 71). Директива із останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 2004/2/ЄС.

([8]) Директива Комісії 92/1/ЄЕС від 13 січня 1992 року про моніторинг температур у транспортних засобах, складуванні та зберіганні швидко заморожених продуктів харчування, призначених для споживання людьми (ОВ L 34, 11.2.1992 року, С. 28).

([9]) Директива Комісії 92/2/ЄЕС від 13 січня 1992 року, що встановлює процедуру вибіркового контролю та метод аналізу Співтовариства для офіційного контролю температур швидко заморожених продуктів харчування, призначених для споживання людьми (ОВ L 34, 11.2.1992 року, С. 30).

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

зокрема, такі акти про заходи контролю за кормовими та харчовими продуктами та замінити їх правилами цього Регламенту: Директива Ради 70/373/ЄЕС ([1]); Директива Ради 85/591/ЄЕС ([2]); Директива Ради 89/397/ЄЕС ([3]); Директива Ради 93/99/ЄЕС ([4]); Рішення Ради 93/383/ЄЕС ([5]); Директива Ради 95/53/ЄС; Директива Ради 96/43/ЄС ([6]); Рішення Ради 98/728/ЄС ([7]); та Рішення Ради 1999/313/ЄС ([8]).

(47) В світлі цього Регламенту, до Директив 96/23/ЄС, 97/78/ЄС та 2000/29/ЄС повинні бути внесені зміни.

(48) Оскільки мета цього Регламенту, а саме, забезпечення гармонізованого підходу до офіційних заходів контролю, не може бути досягнута в достатньому ступені державами-членами та, таким чином, внаслідок її складності, її транскордонного характеру та, по відношенню до імпорту кормових та харчових продуктів, її міжнародного характеру, може бути краще досягнута на рівні Співтовариства, Співтовариство може ухвалити заходи, згідно з принципом субсидіарності, як встановлено у статті 5 Договору. Згідно з принципом пропорційності, як наведено у вказаній статті, цей Регламент не виходить за межі необхідного для досягнення такої мети.

(49) Заходи, необхідні для імплементації цього Регламенту, повинні ухвалюватись згідно з Рішенням Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедури для використання Комісією ввірених їй виконавчих повноважень ([9]),

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

РОЗДІЛ I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ДІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Стаття 1

Предмет та сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює загальні правила для проведення офіційних заходів контролю для підтвердження дотримання правил, спрямованих, зокрема, на:

(a) попередження, усунення або зменшення до прийнятних рівнів ризику для людей та тварин, прямо або через навколишнє природне середовища;

([1]) Директива Ради 70/373/ЄЕС від 20 липня 1970 року про запровадження методів відбору проб та аналізу Співтовариства для офіційного контролю кормів (OB L 170, 3.8.1970 року, C. 2). Директива із останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 807/2003 (OB L 122, 16.5.2003 року, C. 36).
([2]) Директива Ради 85/591/ЄЕС від 20 грудня 1985 року щодо запровадження методів відбору проб та аналізу Співтовариства для моніторингу продуктів харчування, призначених для споживання людьми (OB L 372, 31.12.1985 року, C. 50). Директива з останніми змінами, внесеними Регламентом Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1882/2003 (OB L 284, 31.10.2003 року, C. 1).
([3]) Директива Ради 89/397/ЄЕС від 14 червня 1989 року про офіційний контроль продуктів харчування (OB L 186, 30.6.1989 року, C. 23).
([4]) Директива Ради 93/99/ЄЕС від 29 жовтня 1993 року про предмет додаткових заходів щодо офіційного контролю продуктів харчування (OB L 290, 24.11.1993 року, C. 14). Директива із останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 1882/2003.
([5]) Рішення Ради 93/383/ЄЕС від 14 червня 1993 року про метрологічні лабораторії для моніторингу морських біотоксинів (OB L 166, 8.7.1993 року, C. 31). Рішення із змінами, внесеними Рішенням 1999/312/ЄС (OB L 120, 8.5.1999 року, C. 37).
([6]) Директива Ради 96/43/ЄС від 26 червня 1996 року, що вносить зміни та об'єднує Директиву 85/73/ЄЕС з метою забезпечити фінансування ветеринарних інспекцій та заходів контролю живих тварин та певних тваринних продуктів (OB L 162, 1.7.1996 року, C. 1).
([7]) Рішення Ради 98/728/ЄС від 14 грудня 1998 року щодо системи Співтовариства щодо внесків у секторі кормів для тварин (OB L 346, 22.12.1998 року, C. 51).
([8]) Рішення Ради 1999/313/ЄС від 29 квітня 1999 року про метрологічні лабораторії для моніторингу бактеріологічного та вірусного забруднення двостулкових молюсків (OB L 120, 8.5.1999 року, C. 40).
([9]) OB L 184, 17.7.1999 року, C. 23.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

та

(b) гарантування чесної практики у торгівлі кормовими та харчовими продуктами та захисту інтересів споживачів, включаючи маркування кормових та харчових продуктів та інші форми інформації для споживачів.

2. Цей Регламент не застосовується до офіційних заходів контролю для підтвердження дотримання правил організації спільного ринку сільськогосподарських продуктів.

3. Цей Регламент повинен виконуватись без порушення спеціальних положень Співтовариства щодо офіційних заходів контролю.

4. Офіційні заходи контролю згідно з цим Регламентом повинні виконуватись бути без порушення головної правової відповідальності суб'єктів господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів за забезпечення безпеки кормових та харчових продуктів, як встановлено у Регламенті (ЄС) № 178/2002, та будь-якої цивільної та кримінальної відповідальності, яка виникає в результаті порушення їх зобов'язань.

Стаття 2

Визначення

Для цілей цього Регламенту застосовуються визначення, встановлені у статтях 2 та 3 Регламенту (ЄС) № 178/2002.

Також застосовуються такі визначення:

1. «офіційний контроль» означає будь-яку форму контролю, яку компетентний орган або Співтовариство проводить для підтвердження дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, правилам здоров'я та захисту тварин;

2. «підтвердження» означає перевірку виконання обумовлених вимог за допомогою дослідження та аналізу об'єктивних доказів;

3. «законодавство в сфері кормових продуктів» означає закони та підзаконні нормативно-правові акти, які регулюють кормові продукти взагалі та, зокрема, безпеку кормових продуктів, як на рівні Співтовариства, так і на національному рівні; воно поширюється на всі етапи виробництва, переробки, розповсюдження та використання кормових продуктів;

4. «компетентний орган» означає центральний орган влади держави-члена, до компетенції якого входить питання організації офіційних заходів контролю або будь-який інший орган влади, якому було ввірено таку компетенцію; він також включає, за доцільності, відповідний орган влади третьої країни;

5. «контролююча установа» означає незалежну третю сторону, якій компетентний орган делегував певні завдання з контролю;

6. «аудит» означає систематичне та незалежне дослідження з метою визначення дотримання діяльністю та пов'язаними результатами запланованим заходам, та ефективної імплементації таких заходів і їх достатності для досягнення мети;

7. «інспекція» означає дослідження будь-якого аспекту кормових та харчових продуктів та здоров'я та захисту тварин з метою підтвердження дотримання таким аспектом (аспектами) правових вимог законодавства в сфері кормових та харчових продуктів та правил здоров'я та захисту тварин;

8. «моніторинг» означає виконання запланованої послідовності спостережень або вимірювань з метою отримання загального уявлення стану дотримання законодавства в сфері кормових або харчових продуктів, правилам здоров'я та захисту тварин;

9. «нагляд» означає старанне спостереження за одним або більше підприємств, що діє у сфері кормових або харчових продуктів, господарюючим суб'єктом, що діє у сфері кормових та харчових продуктів., або їх діяльністю;

10. «недотримання» означає недотримання законодавства в сфері кормових або харчових продуктів та правил захисту тварин та їх здоров'я;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

11. «відбір зразків для аналізу» означає відбір кормових або харчових продуктів або будь-якої іншої речовини (включаючи з навколишнього природного середовища), важливих для виробництва, переробки та розповсюдження кормових або харчових продуктів, або для здоров'я тварин, з метою підтвердження, за допомогою аналізу, дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів або правил здоров'я тварин;

12. «офіційна сертифікація» означає процедуру, за допомогою якої компетентний орган або контролююча установа, уповноважені діяти в такій якості, надають в письмовому, електронному або еквівалентному вигляді гарантію відповідності;

13. «офіційне затримання» означає процедуру, за допомогою якої компетентний орган забезпечує, що кормові або харчові продукти не перевозяться або вони не є предметом шахрайства, доки не прийнято рішення про їх призначення; це включає зберігання суб'єктами господарювання, що діють в сфері кормових або харчових продуктів, згідно з вказівками компетентного органу;

14. «еквівалентність» означає здатність різних систем або заходів задовольняти ті ж самі цілі; та «еквівалентний» означає, що різні системи або заходи здатні задовольнити ті ж самі цілі;

15. «імпорт» означає випуск у вільний обіг кормових або харчових продуктів або намір випустити кормові або харчові продукти у вільний обіг в межах значення статті 79 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92 в одній з територій, зазначених у Додатку I;

16. «представлення» означає імпорт, як визначено в частині 15 вище, та розміщення товарів відповідно до митного режиму, згаданих у пунктах з (b) до (f) частини 16 статті 4 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92, а також їх розміщення у вільній зоні або вільному складі;

17. «документальна перевірка» означає вивчення комерційних документів, та, за доцільності, документів, які вимагаються відповідно до законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, що супроводжують поставку;

18. «перевірка ідентичності» означає візуальну перевірку для забезпечення узгодження сертифікатів або інших документів, які супроводжують поставку, з маркуванням та вмістом поставки;

19. «фізична перевірка» означає перевірку власне кормових та харчових продуктів, яка може включати перевірки транспортних засобів, упакування, маркування та температури, відбір зразків для аналізу та лабораторного випробування, та будь-яку іншу перевірку, необхідну для підтвердження дотримання законодавства в сфері кормових або харчових продуктів;

20. «план контролю» означає опис, встановлений компетентним органом, що містить загальну інформацію про структуру та організацію її офіційної системи контролю.

РОЗДІЛ II

ОФІЦІЙНІ ЗАХОДИ КОНТРОЛЮ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ

ГЛАВА I

ЗАГАЛЬНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Стаття 3

Загальні зобов'язання стосовно організації офіційних заходів контролю

1. Держави-члени забезпечують виконання офіційних заходів контролю на регулярній основі, базуючись на ризику, та з відповідною частотою, таким чином, щоб досягнути цілей цього Регламенту, враховуючи:

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(a) визначені ризики, пов'язані з тваринами, кормовими або харчовими продуктами, або з видами бізнесу, пов'язаними з кормовими та харчовими продуктами, використанням кормових або харчових продуктів або будь-якого процесу, матеріалу, речовини, діяльності або операції, що можуть впливати на безпеку кормових або харчових продуктів, на здоров'я або захист тварин;

(b) досьє на суб'єктів господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів щодо дотримання законодавства в сфері кормових або харчових продуктів або правил здоров'я та захисту тварин;

(c) надійність будь-яких власних перевірок, які вже були проведені; та

(d) будь-яку інформацію, що могла б вказати на недотримання.

2. Офіційні заходи контролю проводяться без попереднього попередження, за винятком випадків, таких як аудити, коли попереднє попередження суб'єкта господарювання, що діє в сфері кормових та харчових продуктів, є необхідною. Офіційні заходи контролю можуть також проводитися на основі ad hoc.

3. Офіційні заходи контролю проводяться на будь-якому етапі виробництва, переробки та розповсюдження кормових та харчових продуктів та тварин і продуктів тваринного походження. Вони включають заходи контролю за видами бізнесу, пов'язаними з кормовими та харчовими продуктами, використанням кормових та харчових продуктів, зберіганням кормових та харчових продуктів, будь-яким продуктом, матеріалом, речовиною, діяльністю або операцією, включаючи транспортування, які застосовуються до кормових та харчових продуктів та живих тварин, необхідні для досягнення цілей цього Регламенту.

4. Офіційні заходи контролю застосовуються з тією ж ретельністю до експорту за межі Співтовариства, до розміщення на ринку в межах Співтовариства, та представлень з третіх країн на територіях, зазначених у Додатку I.

5. Держави-члени вживають усіх необхідних заходів для забезпечення контролю продуктів, призначених для відправлення до іншої держави-члена, з тією ж ретельністю, як і ті, що призначені для продажу на ринку на їх власній території.

6. Компетентний орган держави-члена призначення може перевіряти дотримання кормовими та харчовими продуктами законодавства в сфері кормових та харчових продуктів за допомогою недискримінаційних перевірок. В ступені, суворо необхідному для організації офіційних заходів контролю, держави-члени можуть вимагати від суб'єктів господарювання, які мають товари, доставлені їм з іншої держави-члена, звітувати про прибуття таких товарів.

7. Якщо під час перевірки, яка виконується у місці призначення або під час зберігання або перевезення, держава-член встановлює факт недотримання, вона вживає належних заходів, які можуть включати повернення до держави-члена походження.

ГЛАВА II: КОМПЕТЕНТНІ ОРГАНИ

Стаття 4

Призначення компетентних органів та робочі критерії

1. Держави-члени признають компетентні органи, відповідальні за цілі та офіційні заходи контролю, встановлені у цьому Регламенті.

2. Компетентні органи забезпечують:

(a) ефективність та відповідність офіційних заходів контролю живих тварин, кормових та харчових продуктів на всіх етапах виробництва, переробки та розповсюдження, та використання кормових продуктів;

(b) що персонал, що виконує офіційні заходи контролю, є вільним від будь-якого конфлікту інтересів;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(c) що вони мають, або мають доступ до, достатніх лабораторних потужностей для випробування та достатньої кількості належним чином кваліфікованого та досвідченого персоналу, таким чином, що офіційні заходи контролю та обов'язки з контролю можуть бути виконані ефективно та дієво;

(b) що вони мають відповідне та належним чином обслуговуване устаткування та обладнання для забезпечення ефективного та дієвого виконання персоналом офіційних заходів контролю;

(e) що вони мають юридичні підстави виконувати офіційні заходи контролю та вживати заходи, передбачені в цьому Регламенті;

(f) що вони мають готові плани дій в надзвичайних ситуаціях, та готові виконувати ці плани у випадку надзвичайної ситуації;

(g) що суб'єкти господарювання, що діють в сфері кормових та харчових продуктів, зобов'язані проходити інспекції згідно з цим Регламентом та допомагати персоналу компетентних органів у виконанні їх завдань.

3. Якщо держава-член ввіряє компетенцію здійснювати офіційні заходи контролю органу або органам, іншим, аніж центральний компетентний орган, зокрема, органам на регіональному або місцевому рівнях, забезпечується дійове та ефективне координування між всіма залученими компетентними органами, включаючи, за доцільності, у сфері захисту навколишнього природного середовища та здоров'я.

4. Компетентні органи забезпечують неупередженість, якість та послідовність офіційних заходів контролю на всіх рівнях. Критерії, наведені у частині 2, повинні повністю дотримуватися кожним органом, якому ввірено компетенцію здійснювати офіційні заходи контролю.

5. Якщо в межах компетентного органу компетенцію здійснювати офіційні заходи контролю мають більше ніж один підрозділ, то між різними підрозділами забезпечуються дійове та ефективне координування та співпраця.

6. Компетентні органи проводять внутрішні аудити або можуть бути перевіреними зовнішнім аудитом, та вживають усіх належних заходів в світлі їх результатів для забезпечення досягнення цілей цього Регламенту. Такі аудити підлягають незалежній перевірці та виконуються у прозорий спосіб.

7. Докладні правила імплементації цієї статті можуть ухвалюватися згідно з процедурою, зазначеною у частині 3 статті 62.

Стаття 5

Делегування особливих завдань, пов'язаних з офіційними заходами контролю

1. Компетентний орган може делегувати особливі завдання, пов'язані з офіційними заходами контролю, одній або більше контролюючих установ згідно з частинами з 2 до 4.

Перелік завдань, які можуть або не можуть делегуватися, може бути встановлений згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

Однак, види діяльності, зазначені у статті 54, не є предметом такого делегування.

2. Компетентний орган може делегувати особливі завдання окремій контролюючій установі, тільки якщо:

(a) існує точний опис завдань, які контролююча установа може здійснювати, та умов, відповідно до яких вона може їх виконувати;

(b) існує доказ, що контролююча установа:

(i) має досвід, устаткування та інфраструктуру, необхідні для виконання завдань, делегованих їй,

▼B

(ii) має достатню кількість належним чином кваліфікованого та досвідченого персоналу;

та

(iii) є неупередженою та вільною від будь-якого конфлікту інтересів щодо виконання завдань, делегованих їй;

(c) Контролююча установа працює та акредитується згідно з Європейським Стандартом EN 45004 «Загальні критерії для функціонування різних типів установ, які проводять інспектування» та/або іншим стандартом, якщо він в більшому ступені відноситься до делегований завдань, яке розглядається;

(d) Лабораторії працюють згідно із стандартами, зазначеними у частині 2 статті 12;

(e) Контролюючі установи за запитом компетентного органу регулярно повідомляють останньому про результати проведених заходів контролю. Якщо результати заходів контролю доводять недотримання або вказують на вірогідність недотримання, контролююча установа негайно інформує компетентний орган;

(f) існує дійове та ефективне координування між компетентним органом, що здійснив делегування, та контролюючою установою.

3. Компетентні органи, які делегують особливі завдання контролюючим установам, організовують, за необхідності, аудити або інспектування контролюючих установ. Якщо, внаслідок аудиту або інспектування виявляється, що такі установи неспроможні належним чином виконувати делеговані їм завдання, то компетентний орган, що здійснив делегування, може відкликати таке делегування. Він відкликає його без затримки, якщо контролююча установа неспроможна вжити відповідних та вчасних заходів з усунення недоліків.

4. Будь-яка держава-член, що бажає делегувати особливе завдання з контролю контролюючій установі, повідомляє про це Комісію. Таке повідомлення надає докладний опис:

(a) компетентного органу, який делегуватиме завдання;

(b) завдання, яке він буде делегувати;

та

(c) контролюючої установи, якій він буде делегувати завдання.

Стаття 6

Персонал, який виконує офіційні заходи контролю

Компетентний орган забезпечує, що весь його персонал, що виконує офіційні заходи контролю:

(a) отримує, у сфері його компетенції, відповідне навчання, що дає йому можливість компетентно виконувати його обов‘язки та послідовно здійснювати офіційні заходи контролю. Це навчання поширюється, за доцільності, на сфери, зазначені у Главі I Додатку II;

(b) відповідає рівню сучасних знань у сфері їх компетенції та, за доцільності, регулярно отримує додаткове навчання;

та

(c) має здатність до багатопланової співпраці.

Стаття 7

Прозорість та конфіденційність

1. Компетентні органи забезпечують, що вони виконують свою діяльність з високим рівнем прозорості. З цією метою, відповідна

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

інформація, наявна у них, якнайшвидше оприлюднюється громадськості.

Взагалі, громадськість має доступ до:

(a) інформації про діяльність компетентних органів з контролю та їх ефективність;

та

(b) інформації згідно зі статтею 10 Регламенту (ЄС) № 178/2002.

2. Компетентний орган вживає заходів для забезпечення, що члени його персоналу зобов'язані встановлення вимоги щодо нерозголошення останніми інформації, отриманої під час виконання їх офіційних обов'язків з проведення контролю, на яку, за своїм характером, поширюється професійна таємниця у належним чином обґрунтованих випадках. Захист професійної таємниці не перешкоджає розповсюдженню компетентними органами інформації, зазначеної у пункті (b) частини 1. Правові положення Директиви Європейського Парламенту та Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист осіб при обробці особистих даних та про вільний рух таких даних ([1]) залишаються незмінними.

3. Інформація, на яку поширюється професійна таємниця, включає, зокрема:

- конфіденційність попереднього розслідування або поточного судочинства;

- особисті дані;

- документи, на які поширюється виключення у Регламенті (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 1049/2001 від 30 травня 2001 року про доступ громадськості до документів Європейського Парламенту, Ради та Комісії ([2]);

- інформація, захищена національним законодавством та законодавством Співтовариства щодо, зокрема, професійної таємниці, конфіденційності переговорів, міжнародних відносин та національної оборони.

Стаття 8

Процедури контролю та підтвердження

1. Компетентні органи проводять офіційні заходи контролю згідно з документованими процедурами. Такі процедури містять інформацію та вказівки для персоналу, що виконує офіційні заходи контролю, включаючи, між іншим, сфери, зазначені у Глава II Додатку II.

2. Держави-члени забезпечують, що вони мають процесуальні норми з метою забезпечення доступу персоналу компетентних органів до приміщень та документації, наявних у суб'єктів господарювання, що діє в сфері кормових та харчових продуктів, таким чином, щоб бути здатними належним чином виконувати свої завдання.

3. Компетентні органи запроваджують процедури:

(a) з підтвердження ефективності офіційних заходів контролю, які вони виконують;

та

(b) для забезпечення вжиття, за необхідності, заходів з виправлення недоліків, та що документація, зазначена в частині 1, належним чином оновлюється.

4. Комісія може встановити керівні принципи для офіційних заходів контролю згідно з процедурою, що зазначеною у частині 2 статті 62.

Такі керівні принципи можуть, зокрема, містити рекомендації щодо офіційних заходів контролю про:

([1]) OB L 281, 23.11.1995 року, С. 31. Директива з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 1882/2003.
([2]) OB L 145, 31.5.2001 року, С. 43.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(a) імплементацію принципів HACCP;

(b) системи управління, якими користуються суб'єкти господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів з метою задовольняння вимог законодавства в сфері кормових або харчових продуктів;

(c) мікробіологічну, фізичну та хімічну безпеку кормових та харчових продуктів.

Стаття 9

Звіти

1. Компетентний орган складає звіти про офіційні заходи контролю, які він виконав.

2. Ці звіти включають опис цілі офіційних заходів контролю, застосованих методів контролю, результати офіційних заходів контролю та, за доцільності, дії, яких заінтересовані суб'єкти господарювання повинні вжити.

3. Компетентний орган надає заінтересованому суб'єкту господарювання копію звіту, згаданого у частині 2, принаймні у випадку недотримання.

Стаття 10

Діяльність з контролю, методи та техніки

1. Завдання, пов'язані з офіційними заходами контролю, взагалі, виконуються із використанням відповідних методів контролю та технік, таких як моніторинг, нагляд, підтвердження, аудит, інспекція, відбір зразків та аналіз.

2. Офіційні заходи контролю кормових та харчових продуктів включають, між іншим, таку діяльність:

(a) дослідження будь-якої системи контролю, яку запровадили суб'єкти господарювання, що діють в сфері кормових та харчових продуктів, та отримані результати;

(b) інспектування:

(i) устаткування первинних виробників, комерційних підприємств, пов'язаних з кормовими та харчовими продуктами, включаючи їх оточення, приміщення, офіси, устаткування, обладнання та машинне обладнання, транспорт, а також кормові та харчові продукти;

(ii) сировини, інгредієнтів, технологічних добавок та інших продуктів, що використовуються для підготовки та виробництва кормових та харчових продуктів;

(iii) напівфабрикатів;

(iv) матеріалів та предметів, призначених для контакту з продуктами харчування;

(v) речовин та процесів очищення та зберігання, та пестициди;

(vi) маркування, презентації та реклами;

(c) перевірка гігієнічних умов у комерційних підприємствах, що діють у сфері кормових та харчових продуктів;

(d) оцінка процедур з належної виробничої практики (GMP), належної гігієнічної практики (GHP), належної фермерської практики та HACCP, враховуючи використання керівних принципів, встановлених згідно з законодавством Співтовариства;

(e) дослідження матеріалів у письмовому вигляді та інших записів, які можуть бути важливими для оцінки дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів;

(f) опитування суб'єктів господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів та їх персоналу;

(g) зчитування показників, зареєстрованих вимірювальними приладами комерційних підприємств, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(h) заходи контролю, виконані власними приладами компетентного органу для перевірки вимірювань, зроблених суб'єктами господарювання, що діють в сфері кормових та харових продуктів;

(i) будь-яка інша діяльність, яка повинна забезпечити виконання цілей цього Регламенту.

ГЛАВА III: ВІДБІР ЗРАЗКІВ ТА АНАЛІЗ

Стаття 11

Методи відбору зразків та аналізу

1. Методи відбору зразків та аналізів, застосовані в контексті офіційних заходів контролю, дотримуються відповідних правил Співтовариства, або,

(a) якщо таких правил не існує, визнаних на міжнародному рівні правил або протоколів, наприклад, прийнятих Європейським комітетом із стандартизації (CEN) або погоджених у національному законодавстві;

або,

(b) за відсутності вищезгаданих, інших методів, які відповідають запланованій цілі або розроблені згідно з науковими протоколами.

2. Якщо частина 1 не застосовується, може мати місце підтвердження методів аналізу в межах окремої лабораторії відповідно до протоколу, прийнятого на міжнародному рівні.

3. За можливості, методи аналізу характеризуються відповідними критеріями, встановленими у Додатку III.

4. Згідно з процедурою, зазначеною у частині 3 статті 62, можуть вживатися такі заходи імплементації:

(a) методи відбору зразків та аналізів, включаючи підтверджуючі або еталонні методи, які необхідно використовувати у випадку суперечності;

(b) Критерії функціонування, параметри аналізу, погрішність вимірювання та процедури підтвердження методів, зазначених у пункті (a);

та

(c) правила тлумачення результатів.

5. Компетентні органи встановлюють достатні процедури з метою гарантування право суб'єктів господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів, продукти яких підлягають відбору зразків та аналізу, подавати заявку про додатковий експертний висновок, без порушення зобов'язання компетентних органів вжити швидкі заходи у випадку надзвичайної ситуації.

6. Зокрема, вони забезпечують, що суб'єкти господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів, можуть отримати достатню кількість зразків для додаткового експертного висновку, якщо тільки це не є неможливим у випадку дуже швидкопсувних продуктів або дуже малої кількості наявного субстрату.

7. Із зразками необхідно поводитися та маркувати їх таким чином, щоб гарантувати їх юридичну та аналітичну чинність.

Стаття 12

Офіційні лабораторії

1. Компетентний орган призначає лабораторії, які можуть виконувати аналіз зразків, відібраних під час офіційних заходів контролю.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

2. Однак, компетентні органи можуть призначити тільки лабораторії, які працюють, оцінені та акредитовані згідно з такими Європейськими стандартами:

(a) EN ISO/IEC 17025 про «Загальні вимоги щодо компетенції лабораторій випробування та калібрування»;

▼**M6**

(b) EN ISO/IEC 17011 про «Загальні вимоги для акредитуючих органів, які здійснюють акредитацію органів з оцінки відповідності».

▼**B**

враховуючи критерії для різних методів випробування, встановлені у законодавстві Співтовариства з кормових та харчових продуктів.

3. Акредитація та оцінка лабораторій випробування, згадані у частині 2, можуть стосуватися окремого випробування або групи випробувань.

4. Компетентний орган може скасувати призначення, зазначене у частині 1, якщо умови, згадані у частині 2, більше не виконуються.

ГЛАВА IV: УПРАВЛІННЯ КРИЗОВОЮ СИТУАЦІЄЮ

Стаття 13

План дій у надзвичайних обставинах для кормових та харчових продуктів

1. Для імплементації загального плану управління кризовою ситуацією, зазначеного у статті 55 Регламенту (ЄС) № 178/2002, держави-члени складають робочі плани дій у надзвичайних обставинах, що встановлюють заходи, які необхідно без затримки імплементувати, якщо виявилося, що кормові та харчові продукти становлять серйозний ризик для людей або тварин, прямо, або через навколишнє природне середовище.

2. Ці плани дій у надзвичайних ситуаціях вказують:

(a) адміністративні органи, які повинні бути залучені;

(b) їх повноваження та обов’язки;

та

(c) канали та процедури для обміну інформацією між відповідними сторонами.

3. Держави-члени, за доцільності, переглядають такі плани дій у надзвичайних обставинах, зокрема, у світлі змін в організації компетентного органу та досвіду, включаючи досвід, набутий під час експерименту з моделювання.

4. За необхідності, імплементуючі заходи можуть бути ухвалені згідно з процедурою, зазначеною у частині 3 статті 62. Такі заходи встановлюють гармонізовані правила для планів дій у надзвичайних обставинах у межах, необхідних для забезпечення узгодження таких планів з загальним планом управління кризовою ситуацією, зазначеним у статті 55 Регламенту (ЄС) № 178/2002. Вони також вказують роль заінтересованих сторін у встановленні та функціонуванні планів дій у надзвичайних ситуаціях.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

ГЛАВА V: ОФІЦІЙНІ ЗАХОДИ КОНТРОЛЮ ПРИ ПРЕДСТАВЛЕННІ КОРМОВИХ ТА ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ З ТРЕТІХ КРАЇН

Стаття 14

Офіційні заходи контролю кормових та харчових продуктів тваринного походження

1. Цей Регламент не впливає на вимоги щодо ветеринарних перевірок кормових та харчових продуктів тваринного походження, передбачених у Директиві 97/78/ЄС. Однак, компетентний орган, призначений згідно з Директивою 97/78/ЄС, додатково виконує офіційні заходи контролю для перевірки дотримання з аспектами законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, на які поширюється згадана Директива, за доцільності, включаючи аспекти, згадані у Главі II Розділу VI цього Регламенту.

2. Загальні правила статей з 18 до 25 цього Регламенту також застосовуються до офіційних заходів контролю всіх кормових та харчових продуктів, включаючи кормові та харчові продукти тваринного походження.

3. Задовільні результати перевірок товарів, які:

(a) розміщено в одну з митних процедур, згаданих у пунктах з (b) до (f) частини 16 статті 4 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92;

або

(b) які оброблятимуться в вільних зонах або вільних складах, як встановлено у пункті (b) частини 15 статті 4 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92,

не впливають ані на обов’язок суб’єктів господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів, щодо забезпечення дотримання кормовими та харчовими продуктами законодавства в сфері кормових та харчових продуктів з моменту випуску у вільний обіг, ані перешкоджають виконанню подальших офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів, яких це стосується.

Стаття 15

Офіційні заходи контролю кормових та харчових продуктів нетваринного походження

1. Компетентний орган здійснює регулярні офіційні заходи контролю кормових та харчових продуктів нетваринного походження, не включених до сфери застосування Директиви 97/78/ЄС, які імпортуються на території, зазначені у Додатку I. Він організовує ці заходи контролю на основі багаторічних національних планів контролю, складених згідно зі статтями з 41 до 43, та у світлі потенційних ризиків. Заходи контролю поширюються на всі аспекти законодавства в сфері кормових та харчових продуктів.

2. Такі заходи контролю виконуються у відповідному місці, включаючи пункт ввезення товарів на території, зазначені у Додатку I, пункт випуску у вільний обіг, склади, приміщення суб’єкта господарювання-імпортера кормових та харчових продуктів, або інші пункти ланцюга кормових та харчових продуктів.

3. Такі заходи контролю можуть також виконуватися по відношенню до продуктів, які:

(a) розміщені в одну із митних процедур, зазначених у пунктах з (b) до (f) частини 16 статті 4 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92;

або

(b) ввозитимуться до вільних зон або вільних складів, як встановлено у пункті (b) частини 15 статті 4 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92.

4. Задовільні результати перевірок, зазначених у частині 3, не впливають ані на обов’язок суб’єктів господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів, щодо забезпечення дотримання кормовими та харчовими продуктами законодавства в сфері кормових та харчових продуктів з моменту випуску у вільний обіг, ані перешкоджають виконанню подальших офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів, яких це стосується.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

5. Перелік кормових та харчових продуктів нетваринного походження, які, на основі відомого або виникаючого ризику, є предметом підвищеного рівня офіційних заходів контролю у пункті ввезення на території, зазначені у Додатку I, складається та оновлюється згідно з порядком, згаданим у частині 3 статті 62. Частота та характер цих заходів контролю встановлюється згідно з тією ж процедурою. В той же час, збори, пов'язані з такими заходами контролю, можуть бути встановлені згідно з тією ж процедурою.

Стаття 16

Типи перевірок кормових та харчових продуктів нетваринного походження

1. Офіційні заходи контролю, зазначені у частині 1 статті 15, включають принаймні систематичну перевірку документації, довільну перевірку ідентичності, та, за доцільності, фізичну перевірку.

2. Фізичні перевірки виконуються з частотою, яка залежить від:

(a) ризиків, пов'язаних з різними видами кормових та харчових продуктів;

(b) історії дотримання вимог щодо продуктів, яких це стосується, з третіх країн, та встановлення походження та суб'єктів господарювання – імпортерів та експортерів кормових та харчових продуктів;

(c) заходів контролю, які виконав суб'єкт господарювання – імпортер кормових та харчових продуктів;

(d) гарантій, які надав компетентний орган третьої країни походження.

3. Держави-члени забезпечують виконання фізичних перевірок згідно з відповідними умовами та у місці з доступом до відповідного контрольного устаткування, що дозволяє належне проведення розслідування, відбір кількості зразків, пристосованих до управління ризиком, та гігієнічне поводження з кормовими та харчовими продуктами. Із зразками необхідно поводитися таким чином, щоб гарантувати їх юридичну та аналітичну чинність. Держави-члени забезпечують достатність устаткування та методології для вимірювання граничних величин, встановлених відповідно до законодавства Співтовариства або національного законодавства.

Стаття 17

Пункти ввезення та попереднє повідомлення

1. Для організації офіційних заходів контролю, зазначених у частині 5 статті 15, держави-члени:

- визначають окремі пункти ввезення на їх території, які мають доступ до відповідного контрольного устаткування для різних видів кормових та харчових продуктів;

та

- вимагають від суб'єктів господарювання, що діють у сфері кормових та харчових продуктів, відповідальних за партію продуктів, надавати попереднє повідомлення про її прибуття та характер.

Держави-члени можуть застосовувати ті ж правила для інших кормових продуктів нетваринного походження.

2. Держави-члени повідомляють Комісії та іншим державам-членам про будь-які заходи, які вони виконали згідно з частиною 1.

Вони розробляють ті заходи таким чином, щоб уникнути зайвого порушення торгівлі.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

Стаття 18

Дії у випадку підозри

У випадку підозри на недотримання або, якщо існує сумнів стосовно ідентичності або дійсного пункту призначення партії товару, або стосовно відповідності між партією товару та сертифікованими гарантіями, то компетентний орган виконує офіційні заходи контролю з метою підтвердження або усунення підозри або сумніву. Компетентний орган проводить офіційне затримання партії товару, про яку йдеться, до часу отримання результатів таких офіційних заходів контролю.

Стаття 19

Дії після офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів з третіх країн

1. Компетентний орган проводить офіційне затримання кормових та харчових продуктів з третіх країн, які не дотримуються законодавства в сфері кормових або харчових продуктів, та, після заслуховування суб'єктів господарювання, що діють в сфері кормових та харчових продуктів, відповідальних за партію товару, вживає такі заходи стосовно таких кормових або харчових продуктів:

(a) виносить рішення про знищення таких кормових або харчових продуктів, підлягаючи особливому поводженню згідно зі статтею 20, або повернені за межі Співтовариства згідно зі статтею 21; можуть також бути вжиті інші відповідні заходи, такі як використання кормових або харчових продуктів для інших цілей, ніж ті, для яких вони були спочатку призначені.

(b) якщо кормові або харчові продукти вже було розміщено на ринку, проводити моніторинг або, за необхідності, винести рішення про їх відкликання до вжиття одного із заходів, згаданих вище;

(c) перевірити, що кормові та харчові продукти не спричинюють будь-якого негативного впливу на здоров'я людини або тварин, ані прямо, ані через навколишнє природне середовище, протягом або до вжиття будь-яких заходів, згаданих у пунктах (a) та (b).

2. Однак, якщо:

(a) офіційні заходи контролю, передбачені статтями 14 та 15, вказують, що партія товару є шкідливою для здоров'я людини або тварин або небезпечною, компетентний орган проводить офіційне затримання партії товару, про яку йдеться, до її знищення, або будь-якого іншого заходу, необхідного для захисту здоров'я людини та тварин;

(b) кормові або харчові продукти нетваринного походження, для яких було встановлено підвищений рівень заходів контролю згідно з частиною 5 статті 15, не представлені для офіційних заходів контролю, або не представляються згідно з будь-якими особливими вимогами, встановленими згідно зі статтею 17, то компетентний орган виносить рішення про їх негайне відкликання та офіційне затримання, а в подальшому – про їх знищення або про повернення згідно зі статтею 21.

3. Якщо він не дозволяє представлення кормових та харчових продуктів, то компетентний орган повідомляє Комісію та інші держави-члени про свої висновки та про ідентифікацію продуктів, про які йдеться, згідно з порядком, передбаченим частиною 3 статті 50 Регламенту (ЄС) № 178/2002, та повідомляє про своє рішення митну службу, разом з інформацією щодо остаточного місця призначення партії товару.

4. Рішення про партію товару приймаються із урахуванням права подання апеляційної скарги, зазначеної у частині 3 статті 54.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

Стаття 20

Особливе поводження

1. Особливе поводження, зазначене у статті 19, може включати:

(a) обробку або переробку для приведення кормових або харчових продуктів у відповідність з вимогами законодавства Співтовариства, або з вимогами третьої країни повернення, включаючи знезаражування, за доцільності, але за винятком розведення;

(b) переробку будь-яким іншим прийнятним способом для іншої цілі, аніж споживання тваринами або людьми.

2. Компетентний орган забезпечує, що особливе поводження відбувається у закладах під його контролем, або під контролем іншої держави-члена, та згідно з умовами, встановленими у порядку, зазначеному у частині 3 статті 62 або, за відсутності таких умов, з національними правилами.

Стаття 21

Повернення партії товару

1. Компетентний орган дозволяє повернення партії товару, тільки якщо:

(a) пункт призначення було узгоджено з суб'єктом господарювання, що діє в сфері кормових та харчових продуктів, відповідальним за партію товару; та

(b) суб'єкт господарювання, що діє в сфері кормових та харчових продуктів, спочатку проінформував компетентний орган третьої країни походження або третю країну призначення, якщо вони є різними, про причини та обставини, що перешкоджають продажу на ринку Співтовариства кормових або харчових продуктів, про які йдеться;

та

(c) якщо третя країна призначення не є третьою країною походження, компетентний орган третьої країни призначення повідомив компетентний орган про свою готовність прийняти партію товару.

2. Без порушення національних правил, застосовних по відношенню до кінцевих строків для подання заяви про додатковий експертний висновок, та якщо результати офіційних заходів контролю не перешкоджають йому, повернення, як загальне правило, відбувається не пізніше ніж через 60 днів після дня винесення рішення компетентним органом про пункт призначення партії товару, якщо тільки відбувається провадження по справі. Якщо, після завершення 60 денного строку, повернення не відбулося, партія товару знищується, якщо тільки затримка не є обґрунтованою.

3. До повернення партії товару або підтвердження причин для відмови, компетентний орган проводить офіційне затримання партії товару.

4. Компетентний орган повідомляє Комісію та інші держави-члени за процедурою, передбаченою частиною 3 статті 50 Регламенту (ЄС) № 178/2002, та повідомляє про своє рішення митну службу. Компетентні органи співпрацюють згідно з Розділом IV для вжиття будь-яких подальших заходів, необхідних для забезпечення неможливості повторного представлення бракованих партій товарів у Співтоваристві.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

Стаття 22

Витрати

Суб'єкт господарювання, що працює в сфері кормових а харчових продуктів, відповідальний за партію товару, або його представник, несе відповідальність за витрати, понесені компетентними органами в ході діяльності, зазначеної у статтях 18, 19, 20 та 21.

Стаття 23

Схвалення перевірок перед експортом третіми країнами

1. Особливі перевірки кормових та харчових продуктів перед експортом, які виконує третя країна безпосередньо перед експортом до Співтовариства з метою перевірки дотримання експортованими товарами вимог Співтовариства, можуть бути схвалені згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62. Схвалення може застосовуватися тільки до кормових та харчових продуктів, які походять із заінтересованої третьої країни, та може надаватися одному або більшій кількості продуктів.

2. Якщо таке схвалення було надане, внаслідок цього частота заходів контролю імпортованих кормових та харчових продуктів може бути зменшена. Однак, держави-члени виконують офіційні заходи контролю кормових та харчових продуктів, імпортованих відповідно до схвалення, зазначеного у частині 1, таким чином, щоб забезпечити дієвість перевірок перед експортом, які виконуються у третій країні.

3. Схвалення, зазначене у частині 1, може надаватися третій країні тільки якщо:

(a) аудит Співтовариства довів, що кормові або харчові продукти, експортовані до Співтовариства, відповідають вимогам Співтовариства, або еквівалентним вимогам;

(b) заходи контролю, які виконуються у третій країні перед відправкою, вважаються достатньо дійовими та ефективними для заміни або зменшення перевірки документів, ідентичності та фізичні перевірки, встановлені у законодавстві Співтовариства.

4. Схвалення, зазначене у частині 1, містить інформацію про компетентний орган третьої країни, за відповідальності якого виконуються перевірки перед експортом та, за доцільності, будь-яку контролюючу установу, якій цей компетентний орган може делегувати окремі завдання. Таке делегування може бути схвалене тільки якщо установа дотримується критеріїв статті 5 або еквівалентних умов.

5. Компетентний орган та будь-яка контролююча установа, вказані у схваленні, несуть відповідальність за контакти з Співтовариством.

6. Компетентний орган або контролююча установа орган третьої країни забезпечує офіційну сертифікацію кожної партії товару, перевіреної перед її ввезенням на одну з територій, зазначених у Додатку I. Схвалення, зазначене у частині 1, вказує модель для таких сертифікатів.

7. Без порушення частини 3 статті 50 Регламенту (ЄС) № 178/2002, якщо офіційні заходи контролю імпортних продуктів, що є предметом процедури, зазначеній у частині 2, виявляють значне недотримання, держави-члени негайно повідомляють Комісію та інші держави-члени та суб'єкти господарювання, про яких йдеться, згідно з порядком, передбаченим у Розділі IV цього Регламенту; держави-члени збільшують кількість перевірених партій та, при необхідності дозволяння належного аналітичного дослідження ситуації, зберігають відповідну кількість зразків у відповідних умовах зберігання.

8. Якщо виявилося, що у значній кількості партій товари не відповідають інформації у сертифікатах, виданих компетентними органами або контролюючими установами третьої країни, зменшення частоти, зазначене у частині 2, більше не застосовується.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

Стаття 24

Компетентні органи та митні служби

1. Для організації офіційних заходів контролю, зазначених у цій Главі, компетентні органи та митні служби тісно співпрацюють.

2. Стосовно партій кормових та харчових продуктів тваринного походження та кормових та харчових продуктів, зазначених у частині 5 статті 15, митні служби не дозволяють їх ввезення або поводження з ними у вільних зонах або вільних складах без згоди компетентного органу.

3. Якщо зразки відібрані, компетентний орган інформує митні служби та суб'єктів господарювання, про які йдеться, та вказує на те, можуть або ні такі товари бути випущені до отримання результатів аналізу зразків, за умови гарантування можливості простеження партії.

4. У випадку випуску у вільний обіг, компетентні органи та митні служби працюють разом згідно з вимогами, встановленими у статтях з 2 до 6 Регламенту (ЄЕС) № 339/93.

Стаття 25

Імплементаційні заходи

1. Заходи, необхідні для забезпечення однакової імплементації офіційних заходів контролю представлення кормових та харчових продуктів, встановлюються згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

2. Зокрема, докладні правила можуть бути встановлені для:

(a) кормових та харчових продуктів, імпортованих або розміщених в одну з митних процедур, зазначених у пунктах з (b) до (f) частини 16 статті 4 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92, або поводження з якими відбуватиметься у вільних зонах або вільних складах, як встановлено у пункті (b) частини 15 статті 4 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92;

(b) продуктів харчування для харчування екіпажів та пасажирів міжнародних транспортних засобів;

(c) кормових та харчових продуктів, які замовляються віддалено (наприклад, поштою, по телефону або через Інтернет) та доставляються споживачеві;

(d) кормових продуктів, призначених для домашніх тварин або коней, та продуктів харчування, які перевозяться пасажирами та екіпажем міжнародних транспортних засобів;

(e) особливих умов або виключень щодо певних територій, зазначених у статті 3 Регламенту (ЄЕС) № 2913/92, таким чином, щоб врахувати природні обмеження, притаманні для таких територій;

(f) цілі забезпечення послідовності рішень компетентних органів щодо кормових та харчових продуктів з третіх країн в рамках статті 19;

(g) партій товарів, що походять із Співтовариства, які повертаються з третьої країни;

(h) документів, які повинні супроводжувати партію, якщо відбиралися зразки.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

ГЛАВА VI

ФІНАНСУВАННЯ ОФІЦІЙНИХ ЗАХОДІВ КОНТРОЛЮ

Стаття 26

Загальний принцип

Держави-члени забезпечують наявність достатніх фінансових ресурсів для надання необхідному персоналу, та інших ресурсів для офіційних заходів контролю, будь-якими способами, що вважаються прийнятними, включаючи за допомогою загального оподаткування або через встановлення зборів або платежів.

Стаття 27

Збори або платежі

1. Держави-члени можуть збирати збори або платежі для покриття витрат, спричинених офіційними заходами контролю.

2. Однак, щодо діяльності, зазначеної у Секції A Додатку IV та Секції A Додатку V, держави-члени забезпечують збирання зборів.

3. Без порушення частин 4 та 6, збори, зібрані за проведення особливої діяльності, зазначеної у Секції A Додатку IV та Секції A Додатку V, не є нижчими за мінімальні ставки, вказані у Секції B Додатку IV та Секції B Додатку V. Однак, на перехідний термін до 1 січня 2008 року, щодо видів діяльності, зазначених у Секції A Додатку IV, держави-члени можуть продовжити використання ставок, які на сьогодні застосовуються згідно з Директивою 85/73/ЄЕС.

Ставки у Секції B Додатку IV та Секції B Додатку V оновлюються принаймні кожні два роки згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62, зокрема, враховуючи інфляцію.

4. Збори, зібрані для цілей офіційних заходів контролю згідно з частиною 1 або 2:

(a) не є вищими за витрати, понесені відповідальними компетентними органами відносно пунктів, перелічених у Додатку VI;

та

(b) можуть бути закріплені у фіксованій ставці на основі витрат, понесених компетентними органами протягом встановленого строку або, за доцільності, в розмірі, зафіксованому у Секції B Додатку IV або у Секції B Додатку V.

5. При встановленні зборів держави-члени враховують:

(a) вид господарської діяльності, якого це стосується, та відповідні фактори ризику;

(b) інтереси комерційних підприємства з низькою продуктивністю;

(c) традиційні методи, що використовуються для виробництва, переробки та розповсюдження;

(d) потреби комерційних підприємств, розташованих в регіонах, які є предметом окремих географічних обмежень.

6. Якщо, з огляду на власні системи перевірки та відстеження, запроваджені комерційними підприємствами, що діють у сфері кормових та харчових продуктів, а також на рівень дотримання, виявлений під час офіційних заходів контролю, для певних видів кормових або харчових продуктів або діяльності, офіційні заходи контролю виконуються із зменшеною частотою, або, для врахування критеріїв, зазначених у пунктах з (b) до (d) частини 5, то держави –члени можуть встановлювати збір за офіційний контроль нижче мінімальних ставок, зазначених у пункті (b) частини 4, якщо така заінтересована держава-член надає Комісії звіт, що вказує:

(a) вид кормових або харчових продуктів або діяльності, про які йдеться;

▼B

(b) заходи контролю, які виконуються на комерційних підприємствах, що діють у сфері кормових та харчових продуктів, про які йдеться;

та

(c) метод розрахунку зменшення збору.

7. Якщо компетентний орган здійснює кілька офіційних заходів контролю в той же час в одному закладі, він вважає ці заходи контролю однією діяльністю та стягує один збір.

8. Збори, що стосуються при здійсненні заходів контролю при імпорті, сплачуються суб'єктом господарювання або його представником компетентному органу, відповідальному за заходи контролю за імпортом.

9. Збори не відшкодовуються ні безпосередньо, ні опосередковано, якщо тільки вони не були стягнуті незаконно.

10. Без порушення витрат, понесених внаслідок затрат, зазначених у статті 28, для імплементації цього Регламенту держави-члени не збирають будь-яких зборів, інших, аніж ті, що зазначені у цій статті.

11. Комерційні підприємства або відповідні інші види комерційних підприємств або їх представники отримують доказ сплати ними зборів.

12. Держави-члени оприлюднюють спосіб обчислення зборів та повідомляють його Комісії. Комісія перевіряє дотримання зборів вимог цього Регламенту.

Стаття 28

Витрати в результаті додаткових офіційних заходів контролю

Якщо виявлення недотримання призводить до офіційних заходів контролю, що перевищують звичайний обсяг діяльності з контролю компетентного органу, він стягує з суб'єктів господарювання, відповідальних за недотримання, або може стягнути з суб'єкта господарювання, який володіє або зберігає товари в той час, коли виконуються додаткові офіційні заходи контролю, відшкодування для покриття витрат, понесених в ході додаткових офіційних заходів контролю. Звичайна діяльність з контролю є стандартною діяльність з контролю, яка вимагається відповідно до законодавства Співтовариства або національного законодавства та, зокрема, описана в плані, передбаченому у статті 41. Діяльність, обсяг якої перевищує звичайну діяльність з контролю, включає відбір та аналіз зразків, а також інші заходи контролю, які вимагаються для перевірки ступеню проблеми, перевірки вжиття заходів із усунення недоліків, або виявлення та/або підтвердження недотримання.

Стаття 29

Рівень витрат

При встановленні рівня витрат, зазначених у статті 28, враховуються принципи, встановлені у статті 27.

ГЛАВА VII

ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 30

Офіційна сертифікація

1. Без порушення вимог щодо офіційної сертифікації, ухваленої для цілей здоров'я або захисту тварин, можуть бути ухвалені вимоги згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62, щодо:

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(a) обставин, за яких вимагається офіційна сертифікація;

(b) типових сертифікатів;

(c) кваліфікації персоналу, який проводить сертифікацію;

(d) принципів, яких слід дотримуватися для забезпечення надійної сертифікації, включаючи електронну сертифікацію;

(e) процедури, яких необхідно дотримуватися у випадку відкликання сертифікатів та для заміни сертифікатів;

(f) партій товарів, які розбиті на малі партії, або які змішані з іншими партіями;

(g) документів, які повинні супроводжувати товари, після того, як були виконані офіційні заходи контролю.

2. Якщо вимагається офіційна сертифікація, забезпечується:

(a) існування зв'язку між сертифікатом та партією товару;

(b) інформація у сертифікаті є точною та автентичною.

3. Єдиний типовий сертифікат, за доцільності, поєднує вимоги щодо офіційної сертифікації кормових та харчових продуктів та інші вимоги до офіційної сертифікації.

Стаття 31

Реєстрація/схвалення торгово-промислових підприємств, які діють в сфері кормових та харчових продуктів

1. (a) Компетентні органи встановлюють процедури для суб'єктів господарювання, що діють в сфері кормових та харчових продуктів, для дотримання при поданні заявки на реєстрацію їх підприємств згідно з Регламентом (ЄС) № 852/2004, Директивою 95/69/ЄС, або з майбутнім регламентом про гігієну кормових продуктів;

(b) Вони складають та оновлюють перелік суб'єктів господарювання, що діють в сфері кормових та харчових продуктів, які були зареєстровані. Якщо такий перелік вже існує для інших цілей, він також може використовуватися для цілей цього Регламенту.

2. (a) Компетентні органи встановлюють процедури для суб'єктів господарювання, що працюють в сфері кормових та харчових продуктів для дотримання при поданні заявки на схвалення їх підприємств згідно з Регламентом (ЄС) № 852/2004, Регламентом (ЄС) № 854/2004, Директивою 95/69/ЄС або з майбутнім регламентом про гігієну кормових продуктів;

(b) При отриманні заявки на схвалення від суб'єкта господарювання, що працює в сфері кормових та харчових продуктів, компетентний орган відвідує його на місці.

(c) Він схвалює види діяльності, про які йдеться, на підприємстві тільки якщо суб'єкт господарювання, що працює в сфері кормових та харчових продуктів, продемонстрував, що він дотримується відповідних вимог законодавства в сфері кормових та харчових продуктів.

(d) Компетентний орган може надавати умовне схвалення, якщо виявляється, що підприємство задовольняє всі вимоги до інфраструктури та устаткування. Він надає остаточне схвалення тільки якщо новий офіційний контроль підприємства, проведений протягом трьох місяців з надання умовного схвалення, доводить, що підприємство дотримується інших відповідних вимог законодавства в сфері кормових та харчових продуктів. Якщо було досягнуто очевидного прогресу, але підприємство досі не задовольняє всім відповідним вимогам, то компетентний орган може подовжити умовне схвалення. Однак, загальний термін дії умовного схвалення не може перевищувати шість місяців.

(e) Компетентний орган періодично переглядає схвалення підприємств при виконанні офіційних заходів контролю.

▼B

Якщо компетентний орган виявляє серйозні недоліки або має повторно зупинити виробництво на підприємстві, а суб'єкт господарювання, що діє в сфері кормових та харчових продуктів не здатен надати достатні гарантії стосовно майбутнього виробництва, то компетентний орган розпочинає процедури для відкликання схвалення підприємства. Однак, компетентний орган може призупинити схвалення підприємства, якщо суб'єкт господарювання, що діє в сфері кормових та харчових продуктів, може гарантувати усунення недоліків в межах обґрунтованого проміжку часу;

(f) Компетентні органи підтримують та оновлюють переліки схвалених підприємств та оприлюднюють їх для інших держав-членів та для громадськості способом, який може бути вказаний згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

РОЗДІЛ III

МЕТРОЛОГІЧНІ ЛАБОРАТОРІЇ

Стаття 32

Метрологічні лабораторії Співтовариства

1. Метрологічні лабораторії Співтовариства для кормових та харчових продуктів, зазначені у Додатку VII, відповідають за:

(a) надання національним метрологічним лабораторіям подробиць аналітичних методів, включаючи еталонні методи;

(b) координацію застосування національними метрологічними лабораторіями методів, згаданих у пункті (a), зокрема, за допомогою організації порівняльного випробування та забезпечення відповідних дій за результатами такого порівняльного випробування згідно з протоколами, ухваленими на міжнародному рівні, за наявності;

(c) координацію в межах сфери їх компетенції, практичних заходів, необхідних для застосування нових аналітичних методів, та інформування національних метрологічних лабораторій про досягнення у цій сфері;

(d) проведення початкового та подальшого навчання персоналу з національних метрологічних лабораторій та експертів з країн, що розвиваються;

(e) надання наукової та технічної допомоги Комісії, особливо у випадках, коли держави-члени заперечують результати аналізів;

(f) співпрацю з лабораторіями, відповідальними за аналіз кормових та харчових продуктів у третіх країнах.

2. Метрологічні лабораторії Співтовариства в секторі здоров'я тварин відповідають за:

(a) координацію методів, використовуваних в державах-членах для виявлення захворювань;

(b) активну допомогу у виявленні захворювання, яке спалахнуло у державах-членах, за допомогою отримання ізолятів патогена для підтвердження діагнозу, характеризації та епізоотичних досліджень;

(c) сприяння початковому та подальшому навчанню експертів у лабораторній діагностиці з метою гармонізації діагностичних технік по всьому Співтовариству;

(d) співпрацю щодо методів виявлення тваринних захворювань в межах їх компетенції з компетентними лабораторіями у третіх країнах, де поширено те захворювання;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(e) проведення початкових та подальших навчальних курсів персоналу з національних метрологічних лабораторій та експертів з країн, що розвиваються;

3. Частини 2 та 3 статті 12 застосовуються до метрологічних лабораторій Співтовариства.

4. Метрологічні лабораторії Співтовариства задовольняють зазначеним нижче вимогам. Вони повинні:

(a) мати достатньо кваліфікований персонал з відповідним навчанням у діагностичних та аналітичних техніках, що застосовуються в сфері їх компетенції;

(b) мати устаткування та продукти, необхідні для виконання поставленого перед ними завдання;

(c) мати відповідну адміністративну інфраструктуру;

(d) забезпечити, що їх персонал поважає конфіденційний характер певних предметів, результатів або повідомлень;

(e) мати достатні знання міжнародних стандартів та практик;

(f) мати в наявності, за доцільності, оновлений перелік еталонних речовин та реагентів та оновлений перелік виробників та постачальників таких речовин та реагентів;

(g) враховувати дослідницьку діяльність на національному рівні та на рівні Співтовариства;

(h) мати в наявності підготовлений персонал для надзвичайних ситуацій в межах Співтовариства.

5. Інші метрологічні лабораторії Співтовариства, що працюють в сферах, зазначених у статті 1, можуть бути включені до Додатку VII згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62. Згідно з тією ж процедурою, Додаток VII може оновлюватися.

6. Додаткові обов’язки та завдання для метрологічних лабораторій Співтовариства можуть бути встановлені згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

7. Метрологічним лабораторіям Співтовариства може бути наданий фінансовий внесок Співтовариства згідно із статтею 28 Рішення Ради 90/424/ЄЕС від 26 червня 1990 року про витрати у ветеринарній сфері ([1]).

8. Метрологічні лабораторії Співтовариства можуть підлягати заходам контролю Співтовариства для перевірки дотримання вимог цього Регламенту. Якщо ці заходи контролю довели недотримання лабораторією тих вимог або завдань, для яких її було призначено, то можуть бути вжиті необхідні заходи згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

9. Частини з 1 до 7 застосовуються без порушення більш конкретних правила, та, зокрема, Глави VI Регламенту (ЄС) № 999/2001 та статті 14 Директиви 96/23/ЄС.

Стаття 33

Національні метрологічні лабораторії

1. Держави-члени організовують призначення однієї або більше національних метрологічних лабораторій для кожної метрологічної лабораторії Співтовариства, зазначеної у статті 32. Держава-член може призначити лабораторію, розташовану в іншій державі-члені або державі-члені Європейської асоціації вільної торгівлі (ЄАВТ), але єдина лабораторія може бути національною метрологічною лабораторією для більш ніж однієї держави-члена.

2. Такі національні метрологічні лабораторії:

([1]) OB L 224, 18.8.1990 року, С. 19. Рішення з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 806/2003.

▼B

(a) співпрацюють з метрологічними лабораторіями Співтовариства в сфері їх компетенції;

(b) координують, у сфері їх компетенції, діяльність офіційних лабораторій, відповідальних за аналіз зразків згідно зі статтею 11;

(c) за доцільності, організують порівняльні випробування між офіційними національними лабораторіями та забезпечують відповідні виконавчі дії після такого порівняльного випробування;

(d) забезпечують надання компетентному органу та розповсюдження серед офіційних національних лабораторій інформації, яку надає метрологічна лабораторія Співтовариства;

(e) надають наукову та технічну допомогу компетентному органу для імплементації координованих планів контролю, ухвалених згідно зі статтею 53;

(f) несуть відповідальність за виконання інших особливих обов‘язків, передбачених згідно з процедурою, зазначеною у частині 3 статті 62, без порушення чинних додаткових національних обов‘язків.

3. Частини 2 та 3 статті 12 застосовується до національних метрологічних лабораторій.

4. Держави-члени повідомляють назву та адресу кожної національної метрологічної лабораторії до Комісії, а також відповідним метрологічним лабораторіям Співтовариства та іншим державам-членам.

5. Держави-члени, які мають більше однієї національної метрологічної лабораторії для метрологічної лабораторії Співтовариства, повинні забезпечити, що такі лабораторії тісно працюють разом, таким чином, щоб забезпечити ефективне координування між ними, з іншими національними лабораторіями та з метрологічною лабораторією Співтовариства.

6. Додаткові зобов’язання та завдання для національних метрологічних лабораторій можуть бути встановлені згідно з процедурою, зазначеною у частині 3 статті 62.

7. Частини з 1 до 5 застосовуються без порушення більш конкретних правил та, зокрема, Глави VI Регламенту (ЄС) № 999/2001 та статті 14 Директиви 96/23/ЄС.

РОЗДІЛ IV

АДМІНІСТРАТИВНА ДОПОМОГА ТА СПІВПРАЦЯ У СФЕРАХ КОРМОВИХ ТА ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Стаття 34

Загальні принципи

1. Якщо результат офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів вимагає дій у більше, ніж одній державі-члені, компетентні органи заінтересованих держав-членів надають один одному адміністративну допомогу.

2. Компетентні органи надають адміністративну допомогу за запитом або за власною ініціативою, якщо перебіг розслідувань цього вимагає. Адміністративна допомога може включати, за доцільності, участь у заходах контролю на місці, які виконує компетентний орган іншої держави-члена.

3. Статті з 35 до 40 не порушують національні правила, що застосовуються до випуску документів, які є об’єктом, або стосуються, судових справ, або правил, спрямованих на захист комерційних інтересів фізичної або юридичної особи.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

Стаття 35

Органи зв'язку

1. Кожна держава-член призначає один або більше органів зв'язку для належної підтримки зв'язку з органами зв'язку інших держав-членів. Роллю органів зв'язку є допомога та координація повідомлень між компетентними органами, та, зокрема, передання та приймання запитів про допомогу.

2. Держави-члени повідомляють Комісії та іншим державам-членам всі відповідні дані про їх призначені органи зв'язку, та будь-які зміни до таких даних.

3. Без порушення частини 1, призначення органів зв'язку не перешкоджає прямим контактам, обміну інформацією або співпраці між персоналом компетентних органів у різних державах-членах.

4. Компетентні органи, до яких застосовується Директива Ради 89/608/ЄЕС від 21 листопада 1989 року про взаємну допомогу між адміністративними органами держав-членів та співпрацю між останніми та Комісією у забезпеченні правильного застосування законодавства з ветеринарних та зоотехнічних питань [1],належним чином підтримують зв'язок з органами, що працюють відповідно до цього Розділу.

Стаття 36

Допомога за запитом

1. При отриманні обґрунтованого запиту, запитуваний компетентний орган забезпечує надання запитуючому компетентному органові всієї необхідної інформації та документів, які дають останньому змогу підтвердити дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів в межах його юрисдикції. З цією метою , запитуваний компетентний орган вживає заходів для проведення будь-яких адміністративних розслідувань, необхідних для отримання такої інформації та документів.

2. Інформація та документи, передбачені у частині 1, передаються без необґрунтованої затримки. Документи можуть бути передані в їх оригінальному вигляді або можуть бути надані копії.

3. За угодою між запитуючим органом та запитуваним органом, персонал, призначений запитуючим органом, може бути присутнім під час адміністративних розслідувань.

Такі розслідування завжди виконуються персоналом запитуваного органу.

Персоналу запитуючого органу не дозволяється за його власною ініціативою використовувати повноваження на проведення розслідувань, ввірені посадовим особам запитуваного органу. Вони, однак, мають доступ до тих же приміщень та документів, як і останні, через їх посередника, та з виключною метою проведення адміністративного розслідування.

4. Персонал запитуючого органу, присутній в іншій державі-члені згідно з частиною 3, завжди має можливість пред'явити в письмовому вигляді документ, що вказує їх особу та їх посаду.

Стаття 37

Допомога без запиту

1. Якщо компетентному органу стає відомо про недотримання, та, якщо таке недотримання може мати наслідки для іншої держави-члена

[1] ОВ L 351, 2.12.1989 року, С. 34.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

або держав, він передає таку інформацію іншій державі-члену (державам-членам) без попереднього запиту та без затримки.

2. Держави-члени, які отримують таку інформацію, розслідують справу та інформують державу-члена, яка надала інформацію, про результати такого розслідування та, за доцільності, про будь-які вжиті заходи.

Стаття 38

Допомога у випадку недотримання

1. Якщо, під час офіційного контролю, який виконується у місці призначення товарів або під час їх транспортування, компетентний орган держави-члена призначення встановлює, що такі товари не дотримуються законодавства в сфері кормових або харчових продуктів, в такий спосіб, що створюють ризик для здоров'я людей або тварин або становлять серйозне порушення законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, він без затримки зв'язується з компетентним органом держави-члена відправлення.

2. Компетентний орган держави-члена відправлення розслідує справу, вживає всіх необхідних заходів та повідомляє компетентному органу держави-члена призначення про характер розслідувань та виконані офіційні заходи контролю, прийняті рішення та причини для таких рішень.

3. Якщо компетентний орган держави-члена призначення має підстави вважати, що такі заходи є недостатніми, два компетентних органа держав-членів разом шукають шляхи та способи виправлення ситуації, включаючи, за доцільності, спільну інспекцію на місці, що виконується згідно з частинами 3 та 4 статті 36. Вони інформують Комісію, якщо вони не здатні досягти згоди про належні заходи.

Стаття 39

Відносини з третіми країнами

1. Якщо компетентний орган отримує інформацію від третьої країни, що вказує на недотримання та/або ризик для здоров'я людини та тварин, то такий компетентний орган передає цю інформацію до компетентних органів в інших державах-членах, якщо він вважає, що вони можуть бути заінтересовані в ній, або якщо вони запитали її. Він також повідомляє таку інформацію Комісії кожного разу, коли інформація є важливою на рівні Співтовариства.

2. Якщо третя держава дала правове зобов'язання надавати допомогу, необхідну для збирання доказів неналежного характеру угоди, яка є або може бути порушенням відповідного законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, то інформація, отримана відповідно з цим Регламентом, може бути повідомлена до такої третьої країни за згодою компетентного органу, який надав інформацію, згідно з законами, що застосовуються до передання особистих даних третім країнам.

Стаття 40

Координована допомога та контроль виконання Комісією

1. Комісія без затримки координує дії, що виконуються державами-членами, якщо їй, додатково до інформації, отриманої від держав-членів або з інших джерел, стає відомо про діяльність яка є або може суперечити законодавству в сфері кормових та харчових продуктів та становить конкретний інтерес на рівні Співтовариства, та, зокрема, якщо:

(a) така діяльність має, або може мати, наслідки у кількох державах-членах;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(b) виявляється, що подібна діяльність виконується в кількох державах-членах;

або

(c) держави-члени нездатні досягти згоди про відповідні дії для вирішення питання недотримання.

2. Якщо офіційні заходи контролю у місці призначення доводять повторне недотримання або інші ризики для людей, рослин або тварин від кормових або харчових продуктів, прямо або через навколишнє природне середовище, компетентний орган держави-члена призначення інформує Комісію та компетентні органи іншої держави-члени без затримки.

3. Комісія може:

(a) у співпраці із заінтересованою державою-членом відправити інспекційну команду для проведення офіційного контролю на місці;

(b) запитати, щоб компетентний орган держави-члена відправлення посилив відповідні офіційні заходи контролю та надав звіт про вжиті дії та заходи.

4. Якщо заходи, передбачені у частинах 2 та 3, вживаються для боротьби з повторним недотриманням комерційними підприємствами, що діють в сфері кормових та харчових продуктів, то компетентний орган стягує будь-які витрати внаслідок таких заходів на комерційні підприємства, про які йдеться.

РОЗДІЛ V

ПЛАНИ КОНТРОЛЮ

Стаття 41

Багаторічні національні плани контролю

З метою забезпечення ефективної імплементації частини 2 статті 17 Регламенту (ЄС) № 178/2002, правил здоров'я та захисту тварин та статті 45 цього Регламенту, кожна держава-член готує єдиний комплексний багаторічний національний план контролю.

Стаття 42

Принципи підготовки багаторічних національних планів контролю

1. Держави-члени:

(a) вперше імплементують план, зазначений у статті 41, не пізніше 1 січня 2007 року;

та

(b) регулярно оновлюють його з урахуванням розвитку;

та

(c) надають Комісії останню версію плану за запитом.

2. Кожен багаторічний національний план контролю містить загальну інформацію про структуру та організацію системи контролю кормових та харчових продуктів та контролю здоров'я та захисту тварин у державі-члені, про яку йдеться, зокрема, про:

(a) стратегічні цілі плану та про те, як визначення пріоритетів заходів контролю та розподіл ресурсів відображає ці цілі;

(b) категоризацію ризиків діяльності, про які йдеться;

▼B

(c) призначення компетентних органів та їх завдання на центральному, регіональному та місцевому рівнях та про ресурси, доступні таким органам;

(d) загальну організацію та управління офіційними заходами контролю на національному, регіональному та місцевому рівнях, включаючи офіційні заходи контролю в окремих підприємствах;

(e) системи контролю, які застосовуються у різних секторах, та координування між різними послугами компетентних органів, відповідальних за офіційні заходи контролю в цих секторах;

(f) за доцільності, делегування завдань контролюючим установам;

(g) методи забезпечення дотримання операційних критеріїв частини 2 статті 4;

(h) навчання персоналу, який виконує офіційні заходи контролю, зазначені у статті 6;

(i) документовані процедури, зазначені у статтях 8 та 9;

(j) організацію та функціонування планів дій у надзвичайних ситуаціях для надзвичайних ситуацій через тваринні або харчові захворюваннями, події через забруднення кормових або харчових продуктів, та інші ризики для здоров'я людини;

(k) організацію співпраці та взаємну допомогу.

3. До багаторічних національних планів контролю можуть вноситися зміни під час їх імплементації. Зміни можуть вноситися з урахуванням, або з метою врахування факторів, що включають:

(a) нове законодавство;

(b) виникнення нових захворювань або ризиків для здоров'я;

(c) значні зміни у структурі, управлінні або функціонуванні національних компетентних органів;

(d) результати офіційних заходів контролю держав-членів;

(e) результати заходів контролю Співтовариства, виконані згідно зі статтею 45;

(f) будь-які зміни у керівних принципах, зазначених у статті 43;

(g) наукові відкриття;

(h) результати аудитів, проведених третьою країною у державі-члені.

Стаття 43

Керівні принципи щодо багаторічних національних планів контролю

1. Багаторічні національні плани контролю, зазначені у статті 41, враховують керівні принципи, які мають бути складені Комісією згідно з порядком, зазначеним у частині 2 статті 62. Ці керівні принципи, зокрема:

(a) сприяють послідовному, всебічному та комплексному підходу до офіційних заходів контролю кормових та харчових продуктів, законодавства про здоров'я та захист тварин, та охоплює всі сектори та всі етапи ланцюга кормових та харчових продуктів, включаючи імпорт та представлення;

(b) ідентифікують пріоритети, що ґрунтуються на ризику, та критерії категоризації ризиків діяльності, про яку йдеться, та найбільш ефективні процедури контролю;

(c) ідентифікують інші пріоритети та найбільш ефективні процедури контролю;

(d) ідентифікують етапи виробництва, переробки та розповсюдження кормових та харчових продуктів, включаючи використання кормових продуктів,

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

що надасть найбільш достовірну та характерну інформацію про дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів;

(e) заохочують ухвалення передової практики на всіх рівнях системи контролю;

(f) заохочують розвиток ефективних заходів контролю систем простеження;

(g) надають дорадчу допомогу у розвитку системи реєстрації функціонування та результатів заходів з контролю;

(h) відображають стандарти та рекомендації відповідних міжнародних органів стосовно організації та функціонування офіційних послуг;

(i) встановлюють критерії для проведення аудитів, зазначених у частині 6 статті 4;

(j) встановлюють структуру та інформацію, яка має бути включена до щорічних звітів, які вимагаються у статті 44;

(k) визначають головні показники функціонування, які необхідно застосовувати при оцінці багаторічних національних планів контролю.

2. За необхідності, ухвалюються керівні принципи в світлі аналізу щорічних звітів, які держави-члени подають згідно зі статтею 44 або заходам контролю у Співтоваристві, які виконуються згідно зі статтею 45.

Стаття 44

Щорічні звіти

1. Через рік після початку імплементації багаторічних національних планів контролю, і надалі щороку, держави-члени подають до Комісії звіт, який визначає:

(a) будь-які зміни, внесені до багаторічних національних планах контролю для врахування факторів, зазначених у частині 3 статті 42;

(b) результати заходів контролю та аудитів, проведених протягом попереднього року відповідно до положень багаторічних національних планів контролю;

(c) тип та кількість встановлених випадків недотримання;

(d) заходи для забезпечення ефективного функціонування багаторічних національних планів контролю, включаючи примусові дії та їх результати.

2. З метою сприяння послідовному представленню цього звіту та, зокрема, результатів офіційних заходів контролю, інформація, зазначена у частині 1, враховує керівні принципи, які складатимуться Комісією згідно з порядком, зазначеним у частині 2 статті 62.

3. Держави-члени завершують їх звіти та передають їх до Комісії протягом шести місяців з дати закінчення звітного року.

4. В світлі звітів, зазначених у частині 1, результат заходів контролю Співтовариства, виконаних згідно зі статтею 45 та будь-якої іншої важливої інформації, Комісія складає щорічний звіт про загальне функціонування офіційних заходів контролю в державах-членах. Цей звіт може, за доцільності, включати рекомендації стосовно:

(a) можливих покращень систем офіційного контролю та аудиту в державах-членах, включаючи їх сферу застосування, управління та виконання;

(b) особливих заходів контролю щодо секторів або діяльності, не зважаючи на те, чи поширюються на них багаторічні національні плани контролю;

(c) координовані плани, спрямовані на вирішення питань, що становлять особливий інтерес.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

5. Багаторічні національні плани контролю та пов'язані керівні принципи, за доцільності, ухвалюються на основі висновків та рекомендацій, що містяться у звіті Комісії.

6. Комісія подає свій звіт до Європейського Парламенту та Ради та оприлюднює його для громадськості.

РОЗДІЛ VI

ДІЯЛЬНІСТЬ СПІВТОВАРИСТВА

ГЛАВА I: ЗАХОДИ КОНТРОЛЮ СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 45

Заходи контролю Співтовариства у державах-членах

1. Експерти Комісії проводять загальні та спеціальні аудиторські перевірки в державах-членах. Комісія може призначати експертів з держав-членів для допомоги її власним експертам. Загальні та спеціальні аудиторські перевірки організуються у співпраці з компетентними органами держав-членів. Аудиторські перевірки проводяться на регулярній основі. Їх головною метою є підтвердження проведення офіційних заходів контролю в державах-членах, загалом, згідно з багаторічними національними планами контролю, зазначеними у статті 41, та у відповідності з законодавством Співтовариства. З цією метою, та для сприяння дієвості та ефективності аудиторських перевірок, Комісія може, перед проведенням таких аудиторських перевірок, звернутися з проханням до держав-членів надати якнайшвидше оновлені копії національних планів контролю.

2. Спеціальні аудиторські перевірки та інспекції в одному або більше особливих місцях можуть доповнювати загальні аудиторські перевірки. Ці спеціальні аудиторські перевірки та інспекції служать, зокрема, для:

(a) перевірки імплементації багаторічних національних планів контролю, законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, законодавства з питань здоров'я та захисту тварин, та може включати, за доцільності, інспекції на місці офіційних послуг та устаткування, пов'язаного з сектором, який перевіряється;

(b) перевірити функціонування та організацію компетентних органів;

(c) розслідувати у державах-членах важливі проблеми або проблеми, які повторюються;

(d) розслідувати надзвичайні ситуації, виникаючі проблеми або нові обставини в державах-членах.

3. Комісія звітує про висновки кожного проведеного контролю. Її звіт, за доцільності, містить рекомендації для держав-членів про покращення стану дотримання законодавства у сфері кормових та харчових продуктів та правил здоров'я та захисту тварин. Комісія оприлюднює свій звіт. У випадку звітів про заходи контролю, виконані державою-членом, Комісія надає відповідному компетентному органу проект звіту для зауважень, враховує такі зауваження при підготовці остаточного звіту, та публікує зауваження компетентного органу разом з остаточним звітом.

4. Комісія встановлює щорічну програму контролю, заздалегідь повідомляє про неї державам-членам, та звітує про її результати. Комісія може вносити доповнення до програми для врахування зрушень у сферах безпеки кормових та харчових продуктів, здоров'я та захисту тварин та здоров'я рослин.

5. Держави-члени:

(a) вживають відповідних заходів з контролю виконання в світлі рекомендацій, наданих внаслідок заходів контролю Співтовариства;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(b) надають всю необхідну допомогу та надають всю документацію та іншу технічну підтримку, запитувану експертами Комісії для надання ним змоги виконувати заходи контролю дієво та ефективно;

(c) забезпечують надання доступу експертам Комісії до всіх приміщень або частин приміщень, та до інформації, включаючи комп'ютерні системи, що стосуються виконання їх обов'язків.

6. Докладні правила щодо заходів контролю Співтовариства у державах-членах можуть бути складені або до них можуть вноситися доповнення згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

Стаття 46

Заходи контролю Співтовариства в третіх країнах

1. Експерти Комісії можуть виконувати офіційні заходи контролю у третіх країнах з метою перевірки, на основі інформації, зазначеної у частині 1 статті 47, дотримання або еквівалентність законодавства та систем третьої країни законодавству Співтовариства в сфері кормових та харчових продуктів та законодавству Співтовариства про здоров'я тварин. Комісія може призначати експертів з держав-членів для допомоги своїм власним експертам. Такі офіційні заходи контролю, зокрема, розглядають:

(a) законодавство третьої країни;

(b) організацію компетентних органів третьої країни, їх повноважень та незалежності, нагляду, предметом якого вони є, та повноваження, які вони мають, для застосування примусу для дотримання відповідного законодавства;

(c) навчання персоналу для виконання офіційних заходів контролю;

(d) ресурси, включаючи діагностичне устаткування, доступне для компетентних органів;

(e) існування та функціонування документованих процедур контролю та систем контролю, що ґрунтуються на пріоритетах;

(f) за доцільності, ситуації, що стосується здоров'я тварин, зоонозів та здоров'я рослин, та процедур повідомлення Комісії та відповідних міжнародних органів про спалахи захворювань тварин та рослин;

(g) ступінь та функціонування офіційних заходів контролю імпорту тварин, рослин та їх продуктів;

(h) гарантії, які третя країна може надати стосовно дотримання або еквівалентності вимогам Співтовариства.

2. З метою сприяння дієвості та ефективності заходів контролю у третій країні, Комісія може, перед виконанням таких заходів контролю, запитати таку заінтересовану третю країну надати інформацію, зазначену у частині 1 статті 47, та, за доцільності, письмові записи про імплементацію таких заходів контролю.

3. Частота заходів контролю Співтовариства в третій країні визначається на основі:

(a) оцінки ризику продуктів, експортованих до Співтовариства;

(b) положень законодавства Співтовариства;

(c) об'єму та характеру імпорту із заінтересованої країни;

(d) результатів заходів контролю, які вже виконали служби Комісії або інші інспекційні органи;

(e) результатів заходів контролю імпорту та будь-яких інших заходів контролю, які виконали компетентні органи держав-членів;

(f) інформації, отриманої з Європейського Управління з контролю якості продуктів харчування або аналогічних органів;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(g) інформації, отриманої від органів, визнаних на міжнародному рівні, таких, як Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ), Кодекс Комісії з продуктів харчування та Всесвітня організація із здоров’я тварин (ВОЗТ), або з інших джерел;

(h) доказів виникаючих хвороб або інших обставин, які можуть мати наслідки для живих тварин, живих рослин або кормових або харчових продуктів, імпортованих з третьої країни, що становлять ризики для здоров’я;

(i) необхідності розслідування або реагування на надзвичайні ситуації в окремих третіх країнах.

Критерії для визначення ризику з метою оцінки ризиків, зазначені у пункті (a), вирішуються згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

4. Процедура та докладні правила для заходів контролю в третіх країнах можуть бути визначені або до них можуть вноситися зміни згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

Вони повинні включати, зокрема, процедури для та докладні правила про:

(a) заходи контролю у третіх країнах в контексті двосторонньої угоди;

(b) заходи контролю в інших третіх країнах.

Відповідно до тієї ж процедури, збори за вищезгадані заходи контролю можуть бути встановлені на двосторонній основі.

5. Якщо в ході контролю Співтовариства було виявлено серйозний ризик для здоров’я людини або тварин, Комісія негайно вживає будь-яких необхідних екстрених заходів згідно з статтею 53 Регламенту (ЄС) № 178/2002 або запобіжними положеннями іншого відповідного законодавства Співтовариства.

6. Комісія звітує про отримані дані кожного виконаного контролю Співтовариства. Її звіт, за доцільності, містить рекомендації. Комісія оприлюднює свої звіти для громадськості.

7. Комісія повідомляє свою програму заходів контролю в третіх країнах державам-членам заздалегідь та звітує про результати. Вона може вносити доповнення до програми для врахування зрушень у сфері безпеки кормових та харчових продуктів, здоров’я тварин та рослин.

ГЛАВА II: УМОВИ ІМПОРТУ

Стаття 47

Загальні умови імпорту

1. Комісія несе відповідальність за подання запитів до третіх країн, які планують експортувати товари до Співтовариства, для надання такої точної та оновленої інформації про загальну організацію та управління системами санітарного контролю:

(a) будь-які санітарні або фіто-санітарні нормативні акти, ухвалені або запропоновані в межах її території;

(b) будь-які контрольні та інспекційні процедури, поводження з виробництвом та карантином, процедура ухвалення припустимого вмісту пестицидів та харчових добавок, що використовуються в межах її території;

(c) процедури оцінки ризиків, враховані фактори, а також визначення відповідного рівня санітарного або фіто-санітарного захисту;

(d) за доцільності, дії, вжиті з урахуванням з урахуванням рекомендацій, зроблених згідно з заходами контролю, зазначеними у статті 46.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

2. Інформація, зазначена у частині 1, є пропорційною до характеру товарів, та може враховувати особливу ситуацію та структуру третьої країни та характер продуктів, експортованих до Співтовариства. Сфера її застосування включає, принаймні, продукти, призначені для експортування до Співтовариства.

3. Інформація, зазначена у частинах 1 та 2, також може стосуватися:

(a) результатів національних заходів контролю, виконаних стосовно продуктів, призначених для експорту до Співтовариства;

(b) важливих змін, що відбулися у структурі та функціонуванні відповідних систем контролю, зокрема, для задоволення вимог або рекомендацій Співтовариства.

4. Якщо третя країна не надає таку інформацію, або якщо така інформація є недостатньою, можуть бути встановлені особливі умови імпорту згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62, у кожному окремому випадку та на суворо тимчасовій основі після консультації із заінтересованою третьою країною.

5. Керівні принципи, що вказують на те, як складається та представляється до Комісії інформація, зазначена у частинах 1, 2 та 3, а також перехідні заходи, які надають час третім країнам для підготовки такої інформації, встановлюються згідно з порядком, зазначеним у частині 2 статті 62.

Стаття 48

Особливі умови імпорту

1. В ступінь, в який умови та докладні процедури, що мають застосовуватися при імпортуванні товарів з третіх країн або їх регіонів, не передбачені законодавством Співтовариства та, зокрема, Регламентом (ЄС) № 854/2004, вони, якщо необхідно, встановлюються згідно з процедурою, зазначеною у частині 3 статті 62.

2. Умови та докладні процедури, зазначені у частині 1, можуть включати:

(a) встановлення переліку третіх країн, з яких окремі продукти можуть імпортуватися до однієї з територій, зазначених у Додатку I;

(b) встановлення типових сертифікатів, які супроводжують партії товарів;

(c) особливі умови імпорту, в залежності від типу продукту або тварини, та можливі ризики, пов’язані з ними.

3. Треті країни включаються до переліків, зазначених у пункті (a) частини 2, тільки, якщо їх компетентні органи надають відповідні гарантії дотримання або еквівалентності із законодавством Співтовариства в сфері кормових та харчових продуктів та правил здоров’я тварин.

4. При складанні або оновленні переліків, особлива увага звертається на такі критерії:

(a) законодавство третьої країни в сфері, про яку йдеться;

(b) структуру та організація компетентного органу третьої країни та її контролюючих служб, а також повноваження, наявні у них, та гарантії, які можуть бути надані стосовно імплементації законодавства, про яке йдеться;

(c) існування достатніх офіційних заходів контролю;

(d) регулярність та швидкість інформації, яка надається третьою країною про присутність небезпеки у кормових та харчових продуктах та в живих тваринах;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(e) гарантії, надані третьою державою, в тому, що:

(i) умови, застосовані до підприємств, з яких кормові та харчові продукти можуть імпортуватися до Співтовариства, відповідають або еквівалентні вимогам законодавства Співтовариства у сфері харчових та кормових продуктів;

(ii) перелік таких підприємств складається та оновлюються;

(iii) перелік підприємств та його оновлені версії повідомляються Комісії без затримки;

(iv) підприємства підлягають регулярним та ефективним заходам контролю компетентним органом третьої країни.

5. При ухваленні особливих умов імпорту, зазначених у пункті (c) частини 2, враховується інформація, яку надала третя країна, про яку йдеться, та, за необхідності, результати заходів контролю Співтовариства, виконані в такій третій країні. Особливі умови імпорту можуть бути встановлені для одного продукту або для групи продуктів. Вони можуть застосовуватися до окремої третьої країни, до регіонів третьої країни, або до групи третіх країн.

Стаття 49

Еквівалентність

1. Після імплементації угоди про еквівалентність або задовільного аудиту, може бути прийняте рішення, згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62, про визнання, що заходи, які треті країни або їх регіони вживають в окремих сферах, пропонують гарантії, еквівалентні тим, що застосовуються у Співтоваристві, якщо треті країни надають об’єктивний доказ в цьому відношенні.

2. Рішення, зазначене в частині 1, встановлює умови, що регулюють імпорт з такої третьої країни або регіону третьої країни.

Умови можуть включати:

(a) характер та зміст сертифікатів, які повинні супроводжувати продукти;

(b) особливі вимоги, що застосовуються до імпорту до Співтовариства;

(c) за необхідності, процедури для складання та внесення змін до переліків регіонів або підприємств, з яких дозволений імпорт.

3. Рішення, зазначене в частині 1, скасовується згідно з тією ж процедурою та без затримки, якщо будь-яка з умов для визнання еквівалентності, встановлена під час його ухвалення, більше не задовольняється.

Стаття 50

Підтримка країн, що розвиваються

1. Згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62, такі заходи можуть бути ухвалені та зберігатися за умови, що вони мають очевидний ефект у забезпеченні здатності країн, що розвиваються, відповідати дотримуватися положень цього Регламенту:

(a) поетапне впровадження вимог, зазначених у статтях 47 та 48, для товарів, які експортуються до Співтовариства. Прогрес у задовольнянні цих вимог оцінюється та враховується при визначенні потреби в обумовлених обмежених у часі виключень від вимог, повних або часткових. Поетапне впровадження також враховує прогрес у розбудові інституційних спроможностей, зазначених у частині 2;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

(b) допомога у наданні інформації, зазначеної у статті 47, якщо вона є необхідною експертам Співтовариства;

(c) сприяння спільним проектам між країнами, що розвиваються, та державами-членами;

(d) розробка керівних принципів допомоги країнам, що розвиваються, в організації офіційних заходів контролю продуктів, експортованих до Співтовариства;

(e) відрядження експертів Співтовариства до країн, що розвиваються, для допомоги в організації офіційних заходів контролю;

(f) участь контролюючого персоналу з країн, що розвиваються, у навчальних курсах, зазначених у статті 51.

2. В контексті політики Співтовариства щодо співпраці з метою розвитку, Комісія сприяє підтримці країн, що розвиваються, в безпеці кормових та харчових продуктів взагалі, та в дотриманні стандартів кормових та харчових продуктів зокрема, з метою розбудови інституційних спроможностей, необхідних для задоволення вимог, зазначених у статтях 5, 12, 47 та 48.

ГЛАВА III: НАВЧАННЯ КОНТРОЛЮЮЧОГО ПЕРСОНАЛУ

Стаття 51

Навчання контролюючого персоналу

1. Комісія може організовувати навчальні курси для персоналу компетентних органів держав-членів, відповідального за офіційні заходи контролю, зазначені в цьому Регламенті. Такі навчальні курси служать розвиткові узгодженого підходу до офіційних заходів контролю в державах-членах. Вони можуть включати, зокрема, навчання з таких питань:

(a) законодавство Співтовариства в сфері кормових та харчових продуктів та правил здоров’я та захисту тварин;

(b) методи та техніки контролю, такі як аудит систем, які учасники ринку створили для дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів та правил здоров’я та захисту тварин;

(c) заходи контролю, які мають виконуватися відносно товарів, імпортованих до Співтовариства;

(d) виробництво кормових та харчових продуктів, переробка, методи та техніки продажів.

2. Навчальні курси, зазначені в частині 1, можуть бути відкриті для учасників з третіх країн, зокрема, країн, що розвиваються.

3. Можуть бути встановлені докладні правила для організації навчальних курсів згідно з процедурою, зазначеною у частині 3 статті 62.

ГЛАВА IV: ІНША ДІЯЛЬНІСТЬ СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 52

Заходи контролю третіх країн у державах-членах

1. Експерти комісії можуть, за запитом та у співпраці з компетентними органами держав-членів, допомагати державам-членам під час заходів контролю, які здійснюють треті країни.

2. В таких випадках держави-члени, на територіях яких третя країна має провести контроль, інформує Комісію про планування,

▼B

сферу дії, документацію та будь-яку іншу важливу інформацію, що дає змогу Комісії взяти ефективну участь у контролі.

3. Допомога Комісії служить, зокрема, для:

(a) роз'яснення положень законодавства Співтовариства у сфері кормових та харчових продуктів та правил здоров'я та захисту тварин;

(b) надання інформації та даних, наявних на рівні Співтовариства, які можуть бути корисними для контролю, що виконується третьою країною;

(c) забезпечення однаковості заходів контролю, які виконуються третьою країною.

Стаття 53

Координовані плани контролю

Комісія може рекомендувати координовані плани згідно з порядком, зазначеним у частині 2 статті 62. Такі плани:

(a) організуються щорічно згідно з програмою;

та

(b) якщо вважається за необхідне, організуються на тимчасовій основі, зокрема, з метою встановлення розповсюдження небезпеки у кормових та харчових продуктах або тваринах.

РОЗДІЛ VII

ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ

ГЛАВА I: НАЦІОНАЛЬНІ ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ

Стаття 54

Дії у випадку недотримання

1. Якщо компетентний орган встановлює факт недотримання, він вживає заходів для забезпечення виправлення ситуації суб'єктом господарювання. При прийнятті рішення щодо заходу, якого буде вжито, компетентний орган враховує характер недотримання та досьє такого суб'єкта господарювання стосовно недотримання.

2. Такі дії включають, за доцільності, такі заходи:

(a) накладання санітарних процедур або будь-яких інших дій, які вважаються необхідними для забезпечення безпеки кормових або харчових продуктів, або дотримання законодавства в сфері кормових або харчових продуктів, правил здоров'я або захисту тварин;

(b) обмеження або заборона продажу на ринку, імпорту або експорту кормових та харчових продуктів або тварин;

(c) моніторинг та, за необхідності, постанову про відкликання та/або знищення кормових або харчових продуктів;

(d) дозвіл на використання кормових або харчових продуктів для інших цілей, ніж ті, для яких вони спочатку призначалися;

(e) призупинення функціонування або закриття всього або частини бізнесу, про який йдеться, на відповідний період часу;

(f) призупинення або відкликання схвалення підприємства;

(g) заходи, зазначені у статті 19, про партії товарів з третіх країн;

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(h) будь-які інші заходи, які компетентний орган вважає доцільними.

3. Компетентний орган надає заінтересованому суб'єкту господарювання або представнику:

(a) письмове повідомлення про його рішення щодо дій, які мають бути виконані згідно з частиною 1, разом з причинами для рішення;

та

(b) інформацію про право оскарження такого рішення та про відповідні процедури та кінцеві строки.

4. За доцільності, компетентний орган також повідомляє компетентному органу держави-члена відправлення про своє Рішення.

5. Всі витрати, понесені згідно з цією статтею, покладаються на відповідального суб'єкта господарювання, що діє в сфері кормових та харчових продуктів.

Стаття 55

Санкції

1. Держави-члени встановлюють правила про санкції, що застосовуються до порушень законодавства в сфері кормових та харчових продуктів та інших положень Співтовариства, що стосуються здоров'я та захисту тварин та вживають всіх заходів, необхідних для забезпечення їх імплементації. Передбачені санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими.

2. Держави-члени повідомляють Комісії положення, що застосовуються до порушень законодавства в сфері кормових та харчових продуктів та будь-які наступні зміни до них без затримки.

ГЛАВА II: ПРИМУСОВІ ЗАХОДИ СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 56

Запобіжні заходи

1. Заходи вживаються відповідно до процедур, передбачених статтею 53 Регламенту (ЄС) № 178/2002, якщо:

(a) Комісія має докази серйозних прорахунків у системі контролю в державі-члені;

та

(b) такий прорахунок може становити можливий та широко розповсюджений ризик для здоров'я людини, здоров'я або захисту тварин, прямо або через навколишнє природне середовище.

2. Такі заходи ухвалюються тільки після того, як:

(a) заходи контролю Співтовариства показали та звітували про недотримання законодавству Співтовариства;

та

(b) держава-член, про яку йдеться, не була здатна виправити ситуацію за запитом та в межах періоду часу, встановленого Комісією.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

РОЗДІЛ VIII АДАПТАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 57

Внесення змін до Директиви 96/23/ЄС

Цим вносяться нижченаведені зміни до Директиви 96/23/ЄС:

1. Частина 2 статті 14 викладається в такій редакції:

«2. Метрологічними лабораторіями Співтовариства є ті, що зазначені у відповідній Частині Додатку VII до Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 882/2004 від 29 квітня 2004 року про офіційні заходи контролю, які виконуються для забезпечення перевірки дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, правил здоров'я та захисту тварин (*).

_____

* ОВ L 165, 30.4.2004, С. 1.»;

2. У статті 30, у частині 1 фраза, яка починається словами: «Якщо такі додаткові перевірки демонструють...» та закінчується словами «... або для використання його для інших цілей, ніж дозволені законодавством Співтовариства, без відшкодування або компенсації», викладається в такій редакції:

«Якщо перевірки демонструють присутність недозволених речовин або продуктів, або якщо максимальні граничні величини були перевищені, застосовуються положення статей з 19 до 22 Регламенту (ЄС) № 882/2004.»

3. Додаток V видаляється.

Стаття 58

Внесення змін до Директиви 97/78/ЄС

Цим вносяться нижченаведені зміни до Директиви 97/78/ЄС:

1. Стаття 1 викладається в такій редакції:

«Ветеринарні перевірки продуктів з третіх країн, представлені на одній з територій, включених до Додатку I, здійснюються державами-членами згідно з цією Директивою та з Регламентом Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 882/2004 від 29 квітня 2004 року про офіційні заходи контролю, що проводяться для забезпечення перевірки дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, правил здоров'я та захисту тварин (*).

_____

* ОВ L 165, 30.4.2004, С. 1.».

2. Пункт (a) частини 2 статті 2 викладається в такій редакції:

«(a) «продукти» означає продукти тваринного походження, зазначені у Директивах 89/662/ЄЕС та 90/425/ЄЕС, в Регламенті Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1774/2002 від 3 жовтня 2002 року, що встановлює правила здоров'я щодо тваринних субпродуктів, не призначених для споживання людьми (*), у Директиві Ради 2002/99/ЄС від 16 грудня 2002 року, що встановлює правила здоров'я тварин, які регулюють виробництво, переробку, розповсюдження та представлення продуктів тваринного походження для споживання людьми (**) та у Регламенті Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 854/2004 від 29 квітня 2004 року що встановлює конкретні правила для організації офіційних заходів контролю товарів тваринного походження, призначених для

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

споживання людьми (***); це також включає рослинні продукти, що згадуються у статті 19;

---

* OB L 273, 10.10.2002 року, C. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 808/2003 (OB L 117, 13.5.2003 року, C. 1).

** OB L 18, 23.1.2003 року, C. 11.

*** OB L 139, 30.4.2004 року. »;

3. У частині 3 статті 7, слова «збори за проведення інспекцій, зазначені у Директиві Ради 85/73/ЄЕС від 29 січня 1985 року про фінансування ветеринарних інспекцій та заходів контролю, на які поширюється Директиви 89/662/ЄЕС, 90/425/ЄЕС, 90/675/ЄЕС та 91/496/ЄЕС (з відповідними змінами та консолідована)» викладається в такій редакції:

«збори за проведення інспекцій, зазначені в Регламенті (ЄС) № 882/2004».

4. У пункті (b) частини 1 статті 10 видаляється така фраза: «або, у випадку підприємств, схвалених згідно з Рішенням Ради 95/408/ЄС від 22 червня 1995 року про умови для складання, на проміжний період, попередніх переліків підприємств третіх країн, з яких державам-членам дозволено імпортувати певні продукти тваринного походження, рибні продукти або живі двостулкові молюски, з підприємства, яке пройшло або інспекцію Співтовариства, або національну інспекцію»;

5. Частина 9 статті 12 видаляється;

6. Частина 5 статті 15 видаляється;

7. У статті 16 додається така частина:

«4. Докладні правила для представлення продуктів тваринного походження для постачання екіпажам та пасажирам міжнародних транспортних засобів, та для продуктів тваринного походження, заказаних віддалено (наприклад, поштою, по телефону або через Інтернет) та доставлених споживачеві, встановлюються згідно зі статтею 25 Регламенту (ЄС) № 882/2004»;

8. Стаття 21 видаляється;

9. Стаття 23 видаляється;

10. У другому абзаці частини 1 статті 24 слова «згідно з пунктами (a) та (b) частини 2 статті 17» замінюються словами «згідно зі статтею 17».

Стаття 59

Внесення поправок до Директиви 2000/29/ЄС

До Директиви 2000/29/ЄС додається стаття такого змісту:

«Стаття 27a

Для цілей цієї Директиви та без порушення статті 21, статті з 41 до 46 Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 882/2004 від 29 квітня 2004 року про офіційні заходи контролю, що виконуються для забезпечення перевірки дотримання законодавства про кормові та харчові продукти, правил здоров'я та захисту тварин (*) застосовуються належним чином.

---

* OB L 165, 30.4.2004 року, C. 1.»

Стаття 60

Внесення поправок до Регламенту (ЄС) 854/2004

Цим вносяться нижченаведені зміни до Регламенту (ЄС) 854/2004:

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

1. До статті 1 додається частина такого змісту:

«la. Цей Регламент застосовується додатково до Регламенту (ЄС) № 882/2005 Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року про офіційні заходи контролю, що виконуються для забезпечення перевірки дотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів, правил здоров'я та захисту тварин (*).

* OB L 165, 30.4.2004 року, С. 1.»;

2. У статті 2:

(a) у частині 1 видаляються пункти (a), (b), (d) та (e);

та

(b) до частини 2 додається пункт такого змісту:

«(b)(a) Регламент (ЄС) № 882/2004.».

3. У статті 3:

(a) частина 1 викладається в такій редакції:

«1. Компетентні органи схвалюють підприємства якщо, та в спосіб, вказаний у частині 2 статті 31 Регламенту (ЄС) № 882/2004»;

та

(b) пункти (a) та (b) частини 4 та частина 6 видаляються.

4. Стаття 9 видаляється.

5. Стаття 10 викладається в такій редакції:

«Стаття 10

Для забезпечення однакового застосування принципів та умов, встановлених у статті 11 Регламенту (ЄС) № 178/2002 та Главі II Розділу VI Регламенту (ЄС) № 882/2004, застосовуються процедури, встановлені у цій главі».

6. У статті 11:

(a) частина 2 викладається в такій редакції:

«2. Третя країна включається до таких переліків тільки якщо контроль Співтовариства в такій країні мав місце та демонструє, що компетентний орган надає відповідні гарантії, як вказано у частині 3 статті 48 Регламенту (ЄС) № 882/2004. Однак, третя країна може бути включена до таких переліків без проведення контролю Співтовариства, якщо:

(a) ризик, визначений згідно з пунктом (a) частини 3 статті 46 Регламенту (ЄС) № 882/2004 не підтверджує його;

та

(b) при вирішенні додати окрему третю країну до переліку згідно з частиною 1, встановлено, що інша інформація вказує, що такий компетентний орган надає необхідні гарантії»;

(b) у частині 4 вступ викладається в такій редакції:

«4. При складанні або оновленні переліків, особлива увага приділяється критеріям, переліченим у статті 46 та частині 3 статті 48 Регламенту (ЄС) № 882/2004. Він також стосується»;

та

(c) пункти з (b) до (h) частини 4 видаляються.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

7. Пункт (b) частини 2 статті 14 викладається в такій редакції:

«(b) будь-які особливі умови імпорту, встановлені згідно зі статтею 48 Регламенту (ЄС) № 882/2004».

8. У статті 18 видаляються частини з 17 до 20.

Стаття 61

Скасування актів Співтовариства

1. Цим скасовуються Директиви 70/373/ЄЕС, 85/591/ЄЕС, 89/397/ЄЕС, 93/99/ЄЕС та 95/53/ЕС, та Рішення 93/383/ЄЕС, 98/728/ЄС та 1999/313/ЄС починаючи з 1 січня 2006 року. Цим скасовується Директива 85/73/ЄЕС починаючи з 1 січня 2008 року.

2. В той же час, положення імплементаційних правил, ухвалених на основі вказаних актів, зокрема, зазначених у Додатку VIII, залишаються чинними, якщо вони не суперечать цьому Регламенту, на час до ухвалення необхідних положень на основі цього Регламенту.

3. Посилання на скасовані акти тлумачаться як посилання на цей Регламент.

РОЗДІЛ IX

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 62

Процедури Комітету

1. Комісії допомагає Постійний Комітет з харчового ланцюга та здоров'я тварин, утворений статтею 58 Регламенту (ЄС) № 178/2002 або, з питань, що стосуються здоров'я рослин, Постійний Комітет із здоров'я рослин, утворений Рішенням Ради 76/894/ЄЕС ([1]).

2. Якщо робиться посилання на цю частину, застосовуються статті 3 та 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення його статті 8 .

3. Якщо робиться посилання на цей пункт, застосовуються статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення його статті 8 .

Тривалість строку, зазначеного у частині 6 статті 5 Рішення 1999/468/ЄС, встановлюється у три місяці.

4. Комітет ухвалює свій регламент.

Стаття 63

Імплементаційні та перехідні заходи

1. Імплементаційні та перехідні заходи, необхідні для забезпечення однакового застосування цього Регламенту, можуть бути встановлені згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62.

Це застосовується, зокрема, до:

(a) делегування завдань з контролю контролюючим установам, що згадуються у статті 5, якщо такі контролюючі установи вже функціонували до набуття чинності цим Регламентом;

([1]) ОВ L340, 9.12.1976 року, С. 25.

▼B

(b) будь-якої зміни стосовно стандартів, зазначених у частині 2 статті 12;

(c) недотримання, зазначеного у статті 28, які спричинюють витрати внаслідок додаткових офіційних заходів контролю;

(d) витрат, понесені згідно зі статтею 54;

(e) правил мікробіологічного, фізичного та/або хімічного аналізу при офіційних заходах контролю, зокрема, у випадку підозри ризику, та включаючи нагляд за безпекою продуктів, імпортованих з третіх країн;

(f) визначення, які корми мають вважатися кормами тваринного походження для цілей цього Регламенту.

2. З метою врахування особливостей Регламентів (ЄЕС) № 2092/91, (ЄЕС) № 2081/92 та (ЄЕС) № 2082/92, особливі заходи, що мають бути ухвалені згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62, можуть передбачати необхідні часткові скасування та пристосування до правил, встановлених у цьому Регламенті.

Стаття 64

Внесення змін до Додатків та посилання на Європейські стандарти

Згідно з порядком, зазначеним у частині 3 статті 62:

1. Додатки до цього Регламенту можуть оновлюватися, за винятком Додатку I, Додатку IV та Додатку V, без порушення частини 3 статті 27, зокрема, з метою врахування адміністративних зміни та наукових та/або технологічних зрушень;

2. Посилання на Європейські стандарти, зазначені в цьому Регламенті, можуть оновлюватися у випадку, якщо CEN вносить зміни до таких посилань.

Стаття 65

Звіт до Європейського Парламенту та Ради

1. Комісія не пізніше 20 травня 2007 року подає звіт до Європейського Парламенту та Ради.

2. Звіт, зокрема, переглядає досвід, набутий при застосуванні цього Регламенту, та враховує, зокрема, такі питання:

(a) повторне оцінювання сфери застосування, по відношенню до здоров’я та захисту тварин;

(b) забезпечення внеску інших секторів у фінансування офіційних заходів контролю шляхом розширення переліку видів діяльності, зазначеного у Секції A Додатку IV та у Секції A Додатку V, та враховуючи, зокрема, вплив законодавства Співтовариства про гігієну кормових та харчових продуктів після його ухвалення;

(c) встановлення оновлених мінімальних ставок для зборів, зазначених у Секції B Додатку IV та у Секції B Додатку V, враховуючи, зокрема, фактори ризику.

3. Комісія, за доцільності, супроводжує звіт відповідними пропозиціями.

Стаття 66

Фінансова підтримка Співтовариства

1. Асигнування вимагаються для:

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(a) покриття витрат на відрядження та добові, які несуть експерти держав-членів внаслідок їх призначення Комісією допомагати її експертам, як передбачено частиною 1 статті 45 та частиною 1 46;

(b) навчання контролюючого персоналу, передбачене статтею 51;

(c) фінансування інших заходів, необхідних для забезпечення застосування цього Регламенту,

дозволяються кожного року в рамках бюджетної процедури.

2. Заходи, зазначені у пункті (c) частини 1, включають, зокрема, організацію конференцій, створення баз даних, опублікування інформації, організацію досліджень та організацію зустрічей для підготовки сесій Постійного Комітету з харчового ланцюга та здоров'я тварин.

3. Технічна підтримка та фінансовий внесок Співтовариства для організації діяльності, зазначеної у статті 50, можуть бути надані в межах людських та фінансових ресурсів, наявних Комісії.

РОЗДІЛ X

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 67

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.

Він застосовується з 1 січня 2006 року.

Однак, статті 27 та 28 застосовуються з 1 січня 2007 року.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**M4**

ДОДАТОК I

ТЕРИТОРІЇ, ЗАЗНАЧЕНІ У ЧАСТИНІ 15 СТАТТІ 2

1. Територія Королівства Бельгія.
2. Територія Республіки Болгарія.
3. Територія Чеської Республіки
4. Територія Королівства Данії, за виключенням Фарерських островів та Гренландії.
5. Територія Федеративної Республіки Німеччини.
6. Територія Естонської Республіки.
7. Територія Ірландії.
8. Територія Грецької Республіки.
9. Територія Королівства Іспанія, за виключенням Сеути та Мелільї.
10. Територія Французької Республіки.
11. Територія Італійської Республіки.
12. Територія Республіки Кіпр.
13. Територія Латвійської Республіки.
14. Територія Литовської Республіки.
15. Територія Великого Герцогства Люксембург.
16. Територія Угорської Республіки.
17. Територія Республіки Мальта.
18. Територія Королівства Нідерландів у Європі.
19. Територія Республіки Австрія.
20. Територія Республіки Польща.
21. Територія Республіки Португалія.
22. Територія Румунії.
23. Територія Республіки Словенія.
24. Територія Словацької Республіки.
25. Територія Фінляндської Республіки.
26. Територія Королівства Швеції.
27. Територія Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

ДОДАТОК II

КОМПЕТЕНТНІ ОРГАНИ

Глава I: Предмет навчання персоналу, який виконує офіційні заходи контролю

1. Різні технології контролю, такі як аудит, відбір зразків та інспектування.

2. Процедури контролю.

3. Законодавство в сфері кормових та харчових продуктів.

4. Різні етапи виробництва, переробки та розповсюдження, та можливі ризики для здоров'я людини, та, за доцільності, для здоров'я тварин та рослин та для довкілля.

5. Оцінка недотримання законодавства в сфері кормових та харчових продуктів.

6. Небезпеки у виробництві кормових та харчових продуктів, тваринництві.

7. Оцінка застосування процедур НАССР.

8. Системи управління, такі як програми забезпечення якості, які використовують комерційні підприємства, що діють в сфері кормових та харчових продуктів, та їх оцінка в тому ступені, в якому вони значимі для вимог законодавства в сфері кормових або харчових продуктів.

9. Офіційний системи сертифікації.

10. Заходи для надзвичайних ситуацій, включаючи листування між державами-членами та Комісією.

11. Судочинство та наслідки офіційних заходів контролю.

12. Вивчення письмового документованого матеріалу та інших записів, включаючи ті, що стосуються перевірки кваліфікації, акредитації та оцінки ризику, які можуть бути значимими для оцінки дотримання законодавства в сфері кормових або харчових продуктів; це може включати фінансові та комерційні аспекти.

13. Будь-які інші сфери, включаючи здоров'я та захист тварин, необхідні для забезпечення виконання офіційних заходів контролю згідно з цим Регламентом.

ГЛАВА II: **Предмети процедур контролю**

1. Організація компетентного органу та відносини між центральними компетентними органами та органами, яким вони делегували завдання здійснювати офіційні заходи контролю.

2. Відносини між компетентними органами та контролюючими установами, яким вони делегували завдання, пов'язані з офіційними заходами контролю.

3. Викладення цілей, які мають бути досягнуті.

4. Завдання, відповідальність та обов'язки персоналу.

5. Процедури відбору зразків, методи контролю та технології, тлумачення результатів та наступні рішення.

6. Програми моніторингу та нагляду.

7. Взаємна допомога у випадку, коли офіційні заходи контролю вимагають участі більше, ніж однієї держави-члена.

8. Дії, які мають бути вжиті внаслідок офіційних заходів контролю.

9. Співпраця з іншими службами або відділами, які можуть мати відповідні зобов'язання.

10. Перевірка відповідності методів відбору зразків, методів аналізу та випробування виявлення.

11. Будь-яка інша діяльність або інформація, необхідна для ефективного функціонування офіційних заходів контролю.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

ДОДАТОК III

ХАРАКТЕРИЗАЦІЯ МЕТОДІВ АНАЛІЗУ

1. Методи аналізу повинні характеризуватися такими критеріями:

(a) правильність;

(b) застосовність (матриця та інтервал концентрації);

(c) межа визначення;

(d) межа виміру;

(e) точність;

(f) повторюваність;

(g) відтворюваність;

(h) відновлення;

(i) вибірковість;

(j) чутливість;

(k) лінійність;

(1) погрішність вимірювання;

(m) інші критерії, які можуть бути вибрані, як обов‘язкові.

2. Величини точності, згадані у пункті (e) частини 1, отримуються або зі спільного випробування, яке було проведене згідно з міжнародно-визнаним протоколом про спільні випробування (наприклад, ISO 5725:1994 або IUPAC Міжнародний Гармонізований Протокол) або, якщо критерії функціонування для аналітичних методів були встановлені, ґрунтуються на критеріях випробування на відповідність. Значення повторюваності та відтворюваності виражаються в міжнародно-визнаній формі (наприклад, 95% довірчий інтервал як визначено ISO 5725:1994 або IUPAC). Результати спільного випробування мають бути опубліковані або мають бути вільно доступними.

3. Перевагу має бути віддано методам аналізу, які однаково застосовуються до різних груп товарів, аніж методам, які застосовуються тільки до окремих товарів.

4. У ситуаціях, коли методи аналізу можуть бути затверджені тільки в одній лабораторії, то вони повинні бути затверджені згідно з, наприклад, IUPAC Гармонізованими Настановами, або, якщо критерії функціонування для аналітичних методів були встановлені, то вони ґрунтуються на критеріях випробування на відповідність.

5. Методи аналізу, ухвалені відповідно до цього Регламенту, повинні бути редагованими в стандартному вигляді для методів аналізу, рекомендованих Міжнародною організацією стандартизації.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

ДОДАТОК IV

ДІЯЛЬНІСТЬ ТА МІНІМАЛЬНІ СТАВКИ ЗБОРІВ АБО ПЛАТЕЖІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ОФІЦІЙНИХ ЗАХОДІВ КОНТРОЛЮ ПО ВІДНОШЕННЮ ДО ПІДПРИЄМСТВ СПІВТОВАРИСТВА

СЕКЦІЯ А: ДІЯЛЬНІСТЬ

1. Діяльність, на яку поширюються Директиви 89/662/ЄЕС, 90/425/ЄЕС, 93/119/ЄС та 96/23/ЄС, за проведення якої держави-члени на сьогодні стягують збори відповідно до Директиви 85/73/ЄЕС.

2. Схвалення підприємств, які займаються кормовими продуктами.

СЕКЦІЯ В: МІНІМАЛЬНІ СТАВКИ

Держави-члени застосовують для заходів контролю, що стосуються нижченаведеного переліку товарів, принаймні, відповідні мінімальні ставки для зборів або платежів.

ГЛАВА I

Мінімальні ставки зборів або платежів, що застосовуються до інспекції забою худоби

(a) яловичина	
- доросла велика рогата худоба:	5 євро/тварина
- молода велика рогата худоба:	2 євро/тварина
(b) непарнокопиті та кінські:	3 євро/тварина
(c) свинина: тварини із забійною вагою	
- менше 25 кг:	0,5 євро/тварина
- 25 кг або більше 25 кг:	1 євро/тварина
(d) м’ясо овець та кіз: тварини із забійною вагою	
- менше 12 кг:	0,15 євро/тварина
- 12 кг або більше 12 кг:	0,25 євро/тварина
(e) пташине м’ясо	
- домашні птахи роду курячих та цесарки: 0,005 євро/тварина	0,005 євро/тварина
- качки та гусаки:	0,01 євро/тварина
- індики:	0,025 євро/тварина
- фермерська кролятина:	0,005 євро/тварина.

ГЛАВА II

Мінімальні ставки зборів або платежів, що застосовуються до заходів контролю м’ясокомбінатів

За тону м’яса:

– яловичина, телятина, свинина, м’ясо непарнокопитих/кінських та кіз: 2 євро

– м’ясо домашньої птиці та фермерська кролятина:	1,5 євро
– фермерська та дика дичина:	
– невелика перната дичина та наземна дичина:	1,5 євро
– м’ясо безкилевих (страус, ему, нанду):	3 євро
– кабани та жуйні:	2 євро.

ГЛАВА III

Мінімальні ставки зборів або платежів, що застосовуються до заводів, які переробляють дичину

(a) невелика перната дичина:	0,005 євро/тварина

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(b) невелика наземна дичина : 0,01 євро/тварина

(c) безкилеві : 0,5 євро/тварина

(d) наземні ссавці :

- кабан: 1,5 євро/тварина
- жуйні: 0,5 євро/тварина

ГЛАВА IV

Мінімальні ставки зборів або платежів, що застосовуються до виробництва молока

- 1 євро за 30 тон,
- та
- 0,5 євро за кожну наступну тону.

ГЛАВА V

Мінімальні ставки зборів або платежів, що застосовуються до виробництва та продажу на ринку рибних продуктів та продуктів аквакультури

(a) перший продаж на ринку рибних продуктів та продуктів аквакультури:

- 1 євро/тонна за перші 50 тон на місяць;
- 0,5 євро/тонна за кожну наступну тонну.

(b) перший продаж на рибному ринку

- 0,5 євро/тонна за перші 50 тонн на місяць;
- 0,25 євро/тонна за кожну наступну тонну.

(c) перший продаж у випадку браку або недостатньої градації свіжості та/або розміру згідно з Регламентом (ЄЕС) № 103/76 та № 104/76:

- 1 євро/тонна за перші 50 тонн на місяць;
- 0,5 євро/тонна за кожну наступну тонну.

Збори, зібрані за види, зазначені у Додатку II до Регламенту Комісії (ЄЕС) № 3703/85, не повинні перевищувати 50 євро за партію товару.

Держави-члени будуть збирати 0,5 євро/тонна за переробку рибних продуктів та продуктів аквакультури.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

ДОДАТОК V

ДІЯЛЬНІСТЬ ТА МІНІМАЛЬНІ СТАВКИ ЗБОРІВ АБО ПЛАТЕЖІВ ЗА ПРОВЕДЕННЯ ОФІЦІЙНИХ ЗАХОДІВ КОНТРОЛЮ ПРОДУКТІВ ТА ЖИВИХ ТВАРИН, ПРЕДСТАВЛЕНИХ У СПІВТОВАРИСТВІ

СЕКЦІЯ А: ДІЯЛЬНІСТЬ АБО ЗАХОДИ КОНТРОЛЮ

Діяльність, на яку поширюються Директиви 97/78/ЄС та 91/496/ЄЕС, для яких держави-члени на сьогоднішній день стягують збори відповідно до Директиви 85/73/ЄЕС.

СЕКЦІЯ В: ЗБОРИ АБО ПЛАТЕЖІ

ГЛАВА I

Збори, що застосовуються до імпортованого м’яса

Мінімальні ставки зборів за проведення офіційного контролю імпорту партій м’яса фіксуються на рівні:

- 55 євро за партію до 6 тонн,

та

- 9 євро за кожну наступну тонну до 46 тон,

або

- 420 євро за партію більше 46 тонн.

ГЛАВА II

Збори, що застосовуються до імпортованих рибних продуктів

1. Мінімальний збір за офіційний контроль імпортованих партій рибних продуктів зафіксований на рівні:

- 55 євро за партію до 6 тонн,

та

- 9 євро за кожну наступну тонну до 46 тонн,

або

- 420 євро за партію більше 46 тонн.

2. Вищезгадана сума для офіційного контролю імпортованих партій рибних продуктів, транспортованих навалом, становить:

- 600 євро за судно, з вантажем рибних продуктів до 500 тонн,
- 1200 євро за судно з вантажем рибних продуктів до 1000 тонн,
- 2400 євро за судно з вантажем рибних продуктів до 2000 тонн,
- 3600 євро за судно з вантажем рибних продуктів більше, ніж 2000 тонн.

3. У випадку рибних продуктів, виловлених в їх природному довкіллі, що прямо вивантажуються рибальським судном, яке ходить під прапором третьої країни, застосовуються положення, встановлені у пункті (а) Глави V Секції В Додатку IV.

ГЛАВА III

Збори або платежі, що застосовуються до м’ясних продуктів, пташиного м’яса, м’яса дичини, кролятини, фермерської дичини, субпродуктів та кормів тваринного походження

1. Мінімальний збір за офіційний контроль імпортованих партій продуктів тваринного походження, інших, аніж зазначених у Главах I та II або партій субпродуктів тваринного походження або партій кормових продуктів, зафіксовані на рівні:

- 55 євро за партію до 6 тонн,

та

- 9 євро за кожну наступну тонну до 46 тон,

або

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

- 420 євро за партію більше 46 тонн.

2. Вищезгадана сума за офіційний контроль імпортованих партій продуктів тваринного походження інших, ніж зазначені у Главах I та II, партій субпродуктів тваринного походження або партій кормових продуктів, транспортованих навалом, становить:

- 600 євро за судно з вантажем продуктів до 500 тонн,
- 1200 євро за судно з вантажем продуктів до 1000 тонн,
- 2400 євро за судно з вантажем продуктів до 2000 тонн,
- 3600 євро за судно з вантажем продуктів більше, ніж 2000 тонн.

ГЛАВА IV

Збори, що застосовуються до транзиту через Співтовариство товарів та живих тварин

Розмір зборів або платежів за офіційний контроль транзиту продуктів та живих тварин через Співтовариство зафіксований на мінімальному рівні у 30 євро, який збільшується на 20 євро за чверть години для кожного члена персоналу, залученого до вжиття заходів контролю.

ГЛАВА V

Збори, що застосовуються до імпортованих живих тварин

1. Збір за офіційний контроль імпортованої партії живих тварин зафіксований на рівні:

(a) для великої рогатої худоби, сімейства кінських, свиней, овець, кіз, домашньої птиці, кроликів та малої пернатої дичини або наземної дичини та таких наземних ссавців: дикий кабан та жуйні тварини:

- 55 євро за партію до 6 тонн,

та

- 9 євро за кожну наступну тонну до 46 тонн,

або

- 420 євро за партію більше 46 тонн,

(b) для тварин інших видів на рівні фактичної вартості інспекції, вираженої або за імпортовану тварину, або за тонну, на рівні:

- 55 євро за партію до 46 тонн,

або

- 420 євро за партію більше 46 тонн,

Розуміється, що цей мінімум не застосовується до імпорту видів, зазначених у Рішенні Комісії 92/432/ЄЕС.

2. За запитом держави-члена, підкріпленого відповідними супроводжувальними документами, та згідно з порядком, встановленим у статті 18 Директиви 89/662/ЄЕС, до імпорту з окремих третіх країн може застосовуватися нижчий рівень зборів.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

ДОДАТОК VI

КРИТЕРІЇ, ЯКІ МАЮТЬ БУТИ ВРАХОВАНІ ДЛЯ РОЗРАХУНКУ ЗБОРІВ

1. Заробітна платня персоналу, залученого до офіційних заходів контролю;

2. Витрати для персоналу, залученого до офіційних заходів контролю, включаючи устаткування, інструменти, обладнання, навчання, подорож та супутні витрати;

3. Витрати на лабораторний аналіз та відбір зразків.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**M1**

ДОДАТОК VII

МЕТРОЛОГІЧНІ ЛАБОРАТОРІЇ СПІВТОВАРИСТВА

I. Метрологічні лабораторії Співтовариства для кормових та харчових продуктів

1. Метрологічна лабораторія Співтовариства для молока та молочних продуктів

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

F-94700 Maisons-Alfort Франція

2. Метрологічна лабораторія Співтовариства для аналізу та випробовування на зоонози (сальмонела)

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

3720 BA Bilthoven Нідерланди

3. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу морських біотоксинів

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)

E-36200 Vigo Іспанія

4. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу вірусного та бактеріологічного забруднення двостулкових молюсків

Лабораторія Центру екологічних, рибальських та аквакультур них наук (CEFAS)

Weymouth

Dorset DT4 8UB Сполучене Королівство

5. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу Listeria monocytogenes

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

F-94700 Maisons-Alfort Франція

6. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу коагулаза-позитивних Staphylococci, включаючи Staphylococccus aureus

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

F-94700 Maisons-Alfort Франція

7. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу Escherichia coli, включаючи Vero-токсикогенні E. Coli (VTEC)

Istituto Superiore di Sanità (ISS) I-00161 Roma Італія

8. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу Campylobacter

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA) S-751 89 Uppsala Швеція

9. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу паразитів (зокрема Trichinella, Echinococcus та Anisakis)

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

I-00161 Roma Італія

10. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу протимікробної протидії

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)

DK-1790 København V Данія

11. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу тваринних протеїнів у кормових продуктах

Centre wallon de recherches agro№miques (CRA-W)

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**M1**

B-5030 Gembloux Бельгія

12. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу залишків ветеринарних медикаментів та складових у харчових продуктах тваринного походження

(a) Для залишків, включених до Додатку I, Група A 1, 2, 3, 4, Група B 2(d) та Група B 3(d) Директиви 96/23/ЄС

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

3720 BA Bilthoven Нідерланди

(b) Для залишків, включених до Додатку I, Група B 1 та B 3(e) Директиви 96/23/ЄС та carbadox та olaquindox

Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants

AFSSA — site de Fougères BP 90203 Франція

(c) Для залишків, включених до у Додатку I, Група A 5 та Група B 2(a), (b), (e) до Директиви 96/23/ЄС

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL) D-12277 Berlin

Німеччина

(d) Для залишків, включених до Додатку I, Група B 3(c) Директиви 96/23/ЄС

Instituto Superiore di Sanità I-00161 Roma

Італія

13. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу інфекційної spongiform encephalopathies (TSEs)

Лабораторія зазначена у Главі B Додатку X до Регламенту (ЄС) № 999/2001

Агентство ветеринарних лабораторій Woodham Lane New Haw

Addlestone Surrey KT15 3NB Сполучене Королівство

14. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу додатків, що використовуються у харчуванні тварин

Лабораторія, зазначена у Додатку II до Регламенту (ЄС) № 1831/2003 Європейського Парламенту та Ради від 22 вересня 2003 року про добавки, що використовуються у харчуванні тварин ([1])

Об’єднаний дослідницький центр Європейської Комісії

Geel Бельгія

15. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу для генетично модифікованих організмів (ГМО)

Лабораторія, зазначена у Додатку до Регламенту (ЄС) № 1820/2003 Європейського Парламенту та Ради від 22 вересня 2003 року про генетично модифіковані кормові та харчові продукти ([2])

Об’єднаний дослідницький центр Європейської Комісії

Ispra Італія

16. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу матеріалів, передбачених для контакту з харчовими продуктами

Об’єднаний дослідницький центр Європейської Комісії

([1]) OB L 268, 18.10.2003, C. 29. Регламент з внесеними змінами Регламентом Комісії (ЄС) № 378/2005 (OB L 59, 5.3.2005, C. 8).
([2]) OB L 268, 18.10.2003 року, C. 1.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**M1**

Ispra Італія

17. Метрологічні лабораторії Співтовариства для моніторингу залишків пестицидів

(a) Злакові та кормові

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)

DK-1790 København V Данія

(b) Продукти харчування тваринного походження та товари з високим вмістом жиру

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg Postfach 100462 D-79123 Freiburg

Німеччина

(c) Фрукти та овочі, включаючи товари з високим вмістом води та кислот

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV) Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)

LAGV: E-46100 Burjassot-Valencia

PRRG: E-04120 Almería

Іспанія

(d) Методи одиночного залишку

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA)

Stuttgart Postfach 1206 D-70702 Fellbach Німеччина

18. Метрологічні лабораторії Співтовариства для моніторингу для тяжких металів у кормових та харчових продуктах

Об’єднаний дослідницький центр Європейської Комісії

Geel Бельгія

19. Метрологічні лабораторії Співтовариства для моніторингу мікотоксинів

Об’єднаний дослідницький центр Європейської Комісії

Geel Бельгія

20. Метрологічні лабораторії Співтовариства для моніторингу поліциклічних ароматичних вуглеводнів (PAH)

Об’єднаний дослідницький центр Європейської Комісії

Geel Бельгія

21. Метрологічні лабораторії Співтовариства для моніторингу діоксинів та поліхлорованих біфенілів у кормових та харчових продуктах

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA)

Freiburg Postfach 100462 D-79123 Freiburg Німеччина

II. Метрологічні лабораторії Співтовариства для моніторингу здоров’я та життя тварин

1. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу класичної свинячої лихоманки

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 2001/89/ЄС від 23 листопада 2001 року про заходи Співтовариства щодо контролю за класичною свинячою лихоманкою ([1]).

2. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за африканською конячою хворобою

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 92/35/ЄЕС від 29 квітня про встановлення правил нагляду та заходів щодо боротьби з африканською конячою хворобою ([2]).

([1]) ОВ L 316, 1.12.2001 року, С. 5. Директива зі змінами, внесеними Актом про приєднання 2003 року.

([2]) ОВ L 157, 10.6.1992 року, С. 19. Директива з останніми внесеними змінами Регламентом (ЄС) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003 року, С. 1).

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**M1**

3. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за пташиним грипом

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 2005/94/ЄС від 20 грудня 2005 року щодо заходів контролю Співтовариства за пташиним грипом та про скасування Директиви 92/40/ЄЕС ([1]).

4. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за хворобою Ньюкасла

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 92/66/ЄЕС від 14 липня 1992 року про запровадження заходів Співтовариства щодо контролю за хворобою Ньюкасла ([2]).

5. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за свинячою пузирчаткою

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 92/119/ЄЕС від 17 грудня 1992 року про запровадження загальних заходів Співтовариства щодо контролю за певними хворобами тварин та спеціальних заходів стосовно свинячої пузирчатки ([3]).

6. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за хворобами риб

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 93/53/ЄЕС від 24 червня 1993 року про запровадження мінімальних заходів Співтовариства для контролю за певними хворобами риб ([4]).

7. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за хворобами двостулкових молюсків

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 95/70/ЕС від 22 грудня 1995 року про встановлення мінімальних заходів Співтовариства для контролю за певними хворобами, що уражують двостулкових молюсків ([5]).

8. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за ефективності вакцин від сказу

Лабораторія, зазначена у Рішенні Ради 2000/258/ЄС від 20 березня 2000 року про заснування спеціального інституту, відповідального за визначення критерію, необхідного для стандартизації серологічних перевірок для моніторингу ефективності вакцин від сказу ([6]).

9. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за ящуром

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 2000/75/ЄС від 20 листопада 2000 року про встановлення спеціальних положень щодо контролю та знищення ящуру ([7]).

10. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за африканською свинячою лихоманкою

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 2002/60/ЄС від 27 червня 2002 року про встановлення спеціальних положень щодо контрою за африканською свинячою лихоманкою та про внесення змін до Директиви 92/119/ЄЕС що стосується хвороби Teschen та африканської свинячої лихоманки ([8]).

11. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за зоотехнікою

Лабораторія, зазначена у Рішенні Ради 96/463/ЄС від 23 липня 1996 року щодо визначення певного органу, відповідального за співпрацю у впровадженні єдиних методів перевірки та оцінки результатів для чистокровного розведення великої рогатої худоби ([9]).

([1]) ОВ L 10, 14.1.2006 року, С. 16.
([2]) ОВ L 260, 5.9.1992 року, С. 1. Директива з внесеними змінами Регламентом (ЄС) № 806/2003.
([3]) ОВ L 62, 15.3.1993 року, С. 69. Директива з внесеними змінами Регламентом (ЄС) № 806/2003
([4]) ОВ L 175, 19.7.1993 року, С. 23. Директива з внесеними змінами Актом про приєднання 2003 року.
([5]) ОВ L 332, 30.12.1995 року, С. 33. Директива з внесеними змінами Регламентом (ЄС) № 806/2003.
([6]) ОВ L 79, 30.3.2000 року, С. 40. Рішення з останніми змінами Рішенням Комісії 2003/60/ЄС (ОВ L 23, 28.1.2003 року, С. 30).
([7]) ОВ L 327, 22.12.2000 року, С. 74.
([8]) ОВ L 192, 20.7.2002 року, С. 27. Директива з останніми внесеним змінами Актом про приєднання 2003 року.
([9]) ОВ L 192, 2.8.1996 року, С. 19.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**M1**

12. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за ящуром

Лабораторія, зазначена у Директиві Ради 2003/85/ЄС від 29 вересня 2003 року щодо заходів контролю Співтовариства за ящуром та про скасування Директиви 85/511/ЄЕС та Рішень 89/531/ЄЕС та 91/665/ЄЕС та про внесення змін до Директиви 92/46/ЄЕС ([1]).

13. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за бруцельозом

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses

F-94700 Maisons-Alfort Франція

▼**M3**

14. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за хворобами коней, крім африканської конячої хвороби

AFSSA — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale
et zoonoses/Laboratoire d'études et de recherche en pathologie équine
F-94700 Maisons-Alfort

Франція

▼**M5**

15. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за хворобами ракоподібних

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth Laboratory

The Nothe

Barrack Road

Weymouth

Dorset DT4 8UB

Сполучене Королівство

16. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за сказом

AFSSA — Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux

sauvages, Nancy, France

54220 Malzéville

Франція

17. Метрологічна лабораторія Співтовариства для моніторингу за бичачим туберкульозом

VISAVET — Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de

Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

Avda. Puerta de Hierro, s/n. Ciudad Universitaria

28040 Madrid

Іспанія

([1]) OB L 306, 22.11.2003 року, C. 1. Директива з останніми змінами, внесеними Рішенням Комісії 2005/615/ЄС (OB L 213, 18.8.2005 року, C. 14).

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼B

ДОДАТОК VIII

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ ПРАВИЛА, ЩО ЗАЛИШАЮТЬСЯ ЧИННИМИ ВІДПОВІДНО ДО СТАТТІ 61

1. Імплементаційні правила, які ґрунтуються на Директиві 70/373/ЄЕС про впровадження методів Співтовариства з відбору зразків та аналізу для офіційного контролю кормів:

(a) Перша Директива Комісії 71/250/ЄЕС від 15 червня 1971 року про встановлення методів аналізу Співтовариства для офіційного контролю кормових продуктів ([1]);

(b) Друга Директива Комісії 71/393/ЄЕС від 18 листопада 1971 року про встановлення методів аналізу Співтовариства для офіційного контролю кормових продуктів ([2]);

(c) Третя Директива Комісії 72/199/ЄЕС від 27 квітня 1972 року про встановлення методів аналізу Співтовариства для офіційного контролю кормових продуктів ([3]);

(d) Четверта Директива Комісії 73/46/ЄЕС від 5 грудня 1972 року про встановлення методів аналізу Співтовариства для офіційного контролю кормових продуктів ([4]);

(e) Перша Директива Комісії 76/371/ЄЕС від 1 березня 1976 року про встановлення методів Співтовариства для відбору зразків для офіційного контролю кормових продуктів ([5]);

(f) Сьома Директива Комісії 76/372/ЄЕС від 1 березня 1976 року про встановлення методів Співтовариства для відбору зразків для офіційного контролю кормових продуктів ([6]);

(g) Восьма Директива Комісії 78/633/ЄЕС від 15 червня 1978 року про встановлення методів Співтовариства для відбору зразків для офіційного контролю кормових продуктів ([7]);

(h) Дев'ята Директива Комісії 81/715/ЄЕС від 31 липня 1981 року про встановлення методів Співтовариства для відбору зразків для офіційного контролю кормових продуктів ([8]);

(i) Десята Директива Комісії 84/425/ЄЕС від 25 липня 1984 року про встановлення методів Співтовариства для відбору зразків для офіційного контролю кормових продуктів ([9]);

(j) Одинадцята Директива Комісії 93/70/ЄЕС від 28 липня 1993 року про встановлення методів Співтовариства для відбору зразків для офіційного контролю кормових продуктів ([10]);

(k) Дванадцята Директива Комісії 93/117/ЄС від 17 грудня 1993 року про встановлення методів Співтовариства для відбору зразків для офіційного контролю кормових продуктів ([11]);

(1) Директива Комісії 98/64/ЄС від 3 вересня 1998 року про встановлення методи Співтовариства для аналізу для визначення амінокислот, сирої нафти та жирів, та олаквіндоксу у кормових продуктах ([12]);

(m) Директива Комісії 2003/126/ЄС від 23 грудня 2003 року про аналітичний метод для визначення складових тваринного походження для офіційного контролю кормових продуктів([1]);

([1]) OB L 155, 12.7.1971 року, С. 13. Директива із останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 1999/27/ЄС (OB L 118, 6.5.1999 року, С. 36).
([2]) OB L 279, 20.12.1971 року, С. 7. Директива із останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 98/64/ЄС (OB L 257, 19.9.1998 року, С. 14).
([3]) OB L 123, 29.05.1972 року, С. 6. Директива із останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 1999/79/ЄС (OB L 209, 7.8.1999 року, С. 23).
([4]) OB L 83, 30.3.1973 року, С. 21. Директива із останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 1999/27/ЄС.
([5]) OB L 102, 15.4.1976 року, С. 1.
([6]) OB L 102, 15.4.1976 року, С. 8. Директива із останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 94/14/ЄС (OB L 94, 13.4.1994 року, С. 30).
([7]) OB L 206, 29.7.1978 року, С. 43. Директива із останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 84/4/ЄЕС (OB L 15, 18.1.1984 року, С. 28).
([8]) OB L 257, 10.9.1981 року, С. 38.
([9]) OB L 238, 6.9.1984 року, С. 34.
([10]) OB L 234, 17.9.1993 року, С. 17.
([11]) OB L 329, 30.12.1993 року, С. 54.
([12]) OB L 257, 19.9.1998 року, С. 14.

Матеріал взято з сайту: http://www.sdla.gov.ua:8080/control/uk

▼**B**

(n) Директива Комісії 1999/27/ЄС від 20 квітня 1999 року про встановлення методів Співтовариства для аналізу визначення амброліуму, діклазурілу та карбадоксу у кормах ([2]);

(o) Директива Комісії 1999/76/ЄС від 23 липня 1999 року про встановлення методів Співтовариства для аналізу визначення лазалоциду натрію у кормах ([3]);

(p) Директива Комісії 2000/45/ЄС від 6 липня 2000 року про встановлення методів Співтовариства для аналізу визначення вітаміну А, вітаміну Е та триптофану у кормах ([4]);

(q) Директива 2002/70/ЄС від 26 липня 2002 року про встановлення вимог для визначення рівнів діоксинів та діоксиноподібних поліхлорованих біфенилів (ПХБ) у кормових продуктах ([5]).

2. Імплементаційні правила, які ґрунтуються на Директиві 95/53/ЄС від 25 жовтня 1995 року про встановлення принципів регулювання організації офіційних інспекцій у сфері харчування тварин

Директива Комісії 98/68/ЄС від 10 вересня 1998 року про встановлення стандартного документу, зазначеного у частині 1 статті 9 Директиви Ради 95/53/ЄС та певних правил перевірок при представленні у Співтоваристві кормових продуктів з третіх країн ([6]).

([1]) ОВ L 339, 24.12.2003 року, С. 78.
([2]) ОВ L 118, 6.5.1999 року, С. 36.
([3]) ОВ L 207, 6.8.1999 року, С. 13.
([4]) ОВ L 174, 13.7.2000 року, С. 32.
([5]) ОВ L 209, 6.8.2002 року, С. 15.
([6]) ОВ L 261, 24.9.1998 року, С. 32.